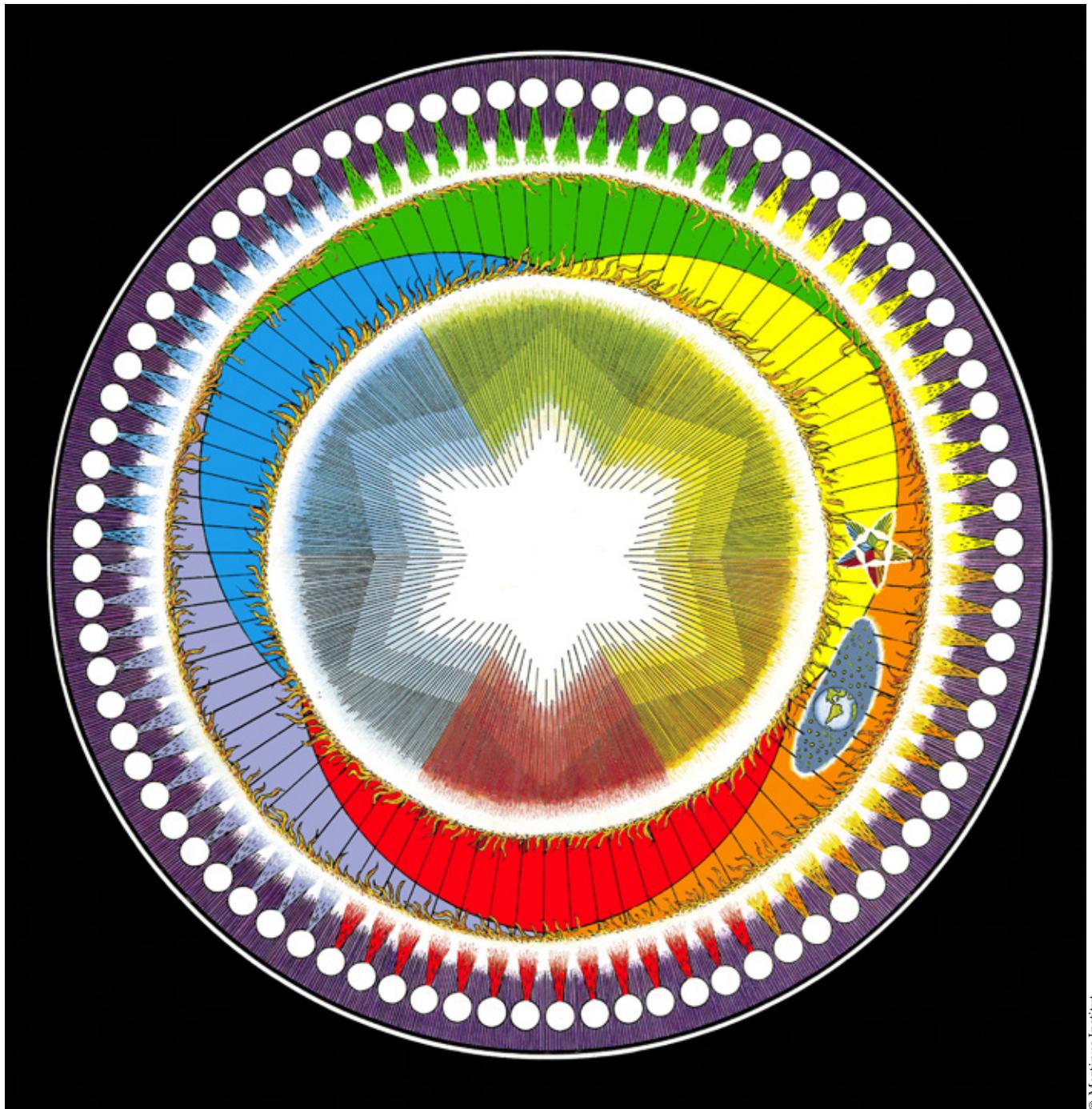

Den ny Verdensimpuls

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvideneskab

Indhold

- Kristusprincippet side 3*
- Den ny Verdensimpuls side 11*
- Reinkarnationsprincippet side 13*
- Udødelighed side 19*
- Vandtanken - en parabel side 21*
- Kristus forudsagde Det Tredie Testamente side 25*
- Talsmanden den hellige ånd side 29*
- Hvad er åndsvideneskab? side 31*
- Rolf Elving svarer på spørgsmål side 34*
- Baggrunden for Det Tredie Testamente side 37*
 - Gavekultur side 39*
 - Studiegrupper side 41*
 - Udstillinger side 43*
- Informationsarbejde i Sverige side 45*
- Sommerkursus 2017 side 47*
- Litteraturliste Det Tredie Testamente side 49*
- Hvem var Martinus? side 53*

© Martinus Institut

Symbol nr. 11.
Det evige verdensbillede, det levende væsen II,
den evige Guddom og de evige Gudesønner.

Forklaring til symbol nr. 11

**Det evige verdensbilledet, det levende væsen II,
den evige Guddom og de evige Gudesønner.**

Dette Martinus hovedsymbol sammenfletter de tre evige principper X1, X2 og X3.

Skaberen, skabevnen og det skabte, som en uadskillelig enhed.

Verdensaltet er et evigt levende væsen –

Gud – der oplever og udtrykker sig igennem forskellige tilværelsесplaner.

Disse er opbygget af liv inden i liv.

Den hvide stjerne og strålefeltet udgående fra midten symboliserer Guddommen.

De mange hvide cirkler, og de herfra udgående stråler udtrykker de enkelte levende væsener – Gudesønnerne.

Man ser på symbolet, hvordan livet består af en vekselvirkning eller en gennem naturen udløst samtale mellem Gud og Gudesønnerne.

De 6 tilværelsесplaner, livets scene,
hvor dette foregår er markeret med hver deres farve:
rød for planteriget, orange for dyreriget,
gul for det rigtige menneskerige,
grøn for visdomsriget,
blå for den Guddommelige verden og
indigo for salighedsriget.

De levende væsener gennemgår igen og igen en vandring igennem disse riger i en evigt opadgående spiral.

På symbolet er jordkloden placeret udfør dyreriget.

Den er på sin egen vandring på vej mod kosmisk bevidsthed, og giver derfor livsrum for jordmenneskeheden, der er på samme stadie. Alle levende væsener vil få kosmisk bevidsthed (den lille stjernefigur), og blive fuldstændige næstekærlige.

Denne ”kosmiske fødsel” udgør indledningen til det rigtige menneskerige, og vi oplever allerede nu de første humane spirer til dette riges komme her på jorden.

Denne proces
vil være fuldstændig færdig indenfor mindre end 3000 år.
Derefter fortsætter vejen igennem de
åndelige riger, der i realiteten er ét rige med flere afdelinger.

Martinus egen udførlige symbolforklaring kan læses i
Det Tredie Testamente/
Det Evige Verdensbillede I, fra side 39

Redaktøren fortæller

Jan Langekær

Den ny Verdensimpuls genfødt i 2017

Ruth Olsen meddelte i sidste nummer af bladet, at hun ville give opgaven som redaktør videre til en ny redaktør.

Der er derfor nu grund til at sige en stor tak til Ruth, for de mange udgaver af *Den ny Verdensimpuls*, som hun har stået for. Der har været mange interessante artikler. Mange skrev Ruth selv, og om andre artikler skrev Ruth: "Artikelforfattere står selv inde for deres artikels indhold, der ikke nødvendigvis deles af redaktionen." Dette princip gælder også for dette blad. – Tak Ruth!

Siden 1933 er bladet *KOSMOS* udgivet af Martinus Institut. De mange blade er med til at skrive "sagens" historie. På samme måde er bladet *Den ny Verdensimpuls* også med til at skrive "sagens" historie. Mange interessererde vil i fremtiden dér kunne læse, hvad der er sket i Martinus sag. – *Den ny Verdensimpuls* er et vigtigt tidsskrift.

Ruth har overdraget ansvaret for at danne en ny redaktionsgruppe til Jan Langekær. Det vil betyde nogle ændringer/fornyelser i bladet. Artiklerne vil nu også blive udadrettede mod almenheden, men grundlæggende vil det stadigvæk tage udgangspunkt i og gengive den holdning, som findes i *Det Tredie Testamente* af Martinus, der jo er kristendommens fortsættelse, som Kristus lovede ville komme og dermed Bibelens afslutning.

Bladet udgives fra nu af gratis, som en gave til alle. – Det betyder at der ikke mere opkræves abonnement. Det er nu baseret på det Martinus kalder "gaveprincippet". – Kan det nu gå an? Hvad hvis der ikke kommer bidrag nok til dækning af udgifterne? (Ruth havde jo underskud på bladet.)

– Hvis der ikke kommer bidrag nok til 4 numre om året, så kan man nøjes med 3 eller 2 numre om året. Eller man kan nedsætte sideantallet. Hvis bladet har medvind fra Forsynets side, vil det fungere.

– Dem der værdsætter bladet vil støtte det med gavebidrag. Vi må have tillid til gaveprincippet, der jo hører fremtiden til.

Den nye redaktion vil med taknemmelighed modtage bidrag, også i form af artikler til bladet, omhandlende temer fra *Det Tredie Testamente*, Martinus åndsvidenskab.

Forlag og redaktionsadresse for *Den ny Verdensimpuls*:

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente
(Publishing House The Third Testament Foundation),
Vestre Gade 6A,
DK-2605 Brøndby

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Grafisk design: Mejbritt Ræbild Christensen
Tryk: Litotryk A/S
Oplag: 3000 eksemplarer

Bankdetaljer for frivillige bidrag:

Bidrag til udgivelsen af Den ny Verdensimpuls kan sendes til:
DANSKE BANK
Reg. nr. 3572 konto nr. 3572030989

Fra udlandet skal anvendes:
IBAN Konto nr. DK6030003572030989
og SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

ISBN 978-87-999567-0-8

Kristusprincippet

af Martinus

Takken tilkommer Forsynet

Mine kære venner, jeg vil gerne udtrykke min underligste og varmeste tak for al den hyldest og det kolossale brus af taknemmelighed, som jeg har modtaget. Det har glædet mig meget at modtage al den tak, men det er ikke mig, der tilkommer takken. De analyser, som jeg har givet, er ikke noget jeg har opfundet eller udtaenkt, det er evige realiteter. Jeg har nået det stadium, hvor jeg har kunnet manifester disse analyser, og er blevet sat til at manifester dem. Jeg er gået til mit daglige arbejde med analyserne, ligesom andre er gået til deres daglige arbejde, og nu er jeg efter de mange år lykkelig over at se, at der er så mange mennesker, der glæder sig ved dem.

Analyserne er helt frie

Sagen er ingen sekt eller forening

Sagen i sig selv er ikke nogen sekt eller sammen-slutning, den er neutral og fri. Den har ingen ind-meldelse og ingen udmeldelse, ingen kan meldes ind og ingen kan smides ud. Det står enhver frit at læse mine analyser, at danne studiekredse og centre rundt om i verden, blot man følger analyserne. Ad-gangen til analyserne er lige så fri som til solen og al skabelse i naturen. Det skal ikke være en ind-kapslet historie for nogle enkelte mennesker, det er for alle mennesker. Alle der i dag er glade for og finder inspiration i religiøse sekter og samfund, behøver ikke at være ængstelige for det nye, der kommer. Jeg ønsker, at alle skal være der, hvor de i øje-blikket får inspiration og får udvikling i kærlighed.

Jeg har fået en impuls om, at mit værk skal hedde DET TREDIE TESTAMENTE. Det skal ikke dan-ne grundlag for nogen sekt eller forening. Selvføl-gelig skal der være et center, og det er den sel-vejende institution Martinus Institut på Mariendalsvej. Dér skal der være et fast punkt i form af en admini-stration og et råd, som har til opgave at holde det hele i orden og sørge for, at tingene ikke kommer på afveje.

Det største ord i Biblen. Guds billede

Det største ord i Biblen er dér, hvor man lader Gud sige: ”Lader os gøre et menneske i Vort billede,

efter Vor lignelse”. Alt, hvad vi ser omkring os, er udtryk for, at Gud skaber bevidsthed. Denne ska-belse ser vi alle vegne lige meget om det er torden og lynild, bilerne, der farer frem ad vejene, eller det er mennesker, der arbejder. Ligegyldigt hvad det er, er det alt sammen levende væsener, der bliver skabt i Guds billede.

Alting er levende væsener inde i levende væsener, og Guds organisme er ligesom alle andre levende væseners organismer opbygget af levende væsener inde i levende væsener. Vi er inde i et makrovæsen samtidig med, at vi også er makrovæsen for mikro-væsener inde i os, og vores mikrovæsener er igen makrovæsener for endnu mindre væsener. Vi er alle sammen makrovæsener, mikrovæsener og mellem-kosmiske væsener.

Det verdensbillede jeg har lavet ligger inde i et an-det verdensbillede, i et makrokosmisk verdensbil-lede, der igen ligger inde i et endnu større. Det evi-ge liv former sig som en oplevelse af stadigt højere og højere spiralkredsløb. Et spiralkredsløb er et ud-viklingsafsnit, hvor det levende væsen oplever kul-minationen af både mørke og lys. De to ting er lige vigtige, uden oplevelsen af mørket kunne lyset ikke eksistere.

Væreråden i det daglige liv

Ragnarok er begyndt

Væreråden i det daglige liv er særlig vigtig og nu er den kommet så langt ned og kommet så langt på afveje, at et ragnarok for længst er begyndt. Man må regne med at anden verdenskrig var en del af ragnarok, og hele tiden er der mindre brande eller krigsførelse rundt om i verden. Nu omkring år-hundredskiftet regner jeg med, at der kommer en meget stor krig. ”Hvorfor?” – spørger menneskene. ”Hvorfor kommer dette mørke?” – ”Hvorfor skal der så meget mørke til?” –

Troen på et liv kan ikke forklare mørket

Da Kristus var på jorden for at indvie den nye ver-densepoke, var menneskene åndeligt set kun in-stinktbegavede. Instinktet leder trækfuglene, det leder dyrene til at spise og æde, og det de skal. Det

leder menneskene til at få en følelse af, at der må være en skaberkraft og en højere magt til. Kristusprincippet er et forældreprincip, ligesom vi kender det fra ægteskaberne og dyrenes samliv, der sørger for afkommet.

Kristusprincippet har til opgave at styre menneskene i den sidste store udvikling frem imod den høje fuldkommenhed. Jordens mennesker er på vej til at få kosmisk bevidsthed og blive ”det færdige menneske i Guds billede”. For at forstå dette må menneskene forlade den tro, at de kun har ét liv. Hvis man kun har ét liv, er en fysisk krop næsten ingenting. En krop er så skør, et barn kan dø i fødslen, når det er 5 år, 10 år, det kan dø i alle aldre. Mange mennesker når ikke op i den høje alder, de dør længe før de skulle. Hvis man kun havde ét liv, skulle man have en bedre krop. Hvad bliver menneskene til, når de ingen krop har? – Ja, så ville de ikke kunne udvikle sig. Den kirkelige terminologi er blevet forældet, men Kristus kunne ikke forklare det intellektuelt for den tids mennesker og bebudede derfor at Talsmanden, den Hellige Ånd skulle komme og forklare alle ting.

Verdensgenløseren Kristus

Da stjernen lyste over Betlehem fødtes det evige lys i en stalde i nærheden, et lille spædbarn blev lagt i en krybbe, – og verdensgenløseren var kommet til verden. Mennesker med kosmisk bevidsthed kan endnu på et vist stadium på det høje åndelige plan lade sig føde i fysisk materie, og det gjorde Kristus for at kunne vejlede og prædike for menneskene. Han vidste, at det ikke nyttede, at han forklarede intellektuelt eller skrev noget, for almenheden kunne ikke læse og skrive. Instinktmæssigt kunne de føle, at der måtte være et forsyn til, selv om de ikke havde nogen ide om hvordan det var. Derfor er kristendommen et stort mysterium for menneskene, men nu er det løst i DET TREDIE TESTAMENTE, hvor man kan læse og studere det.

Kristus måtte bruge den anden del af den kosmiske bevidsthed. Han kunne stille stormen på søen, gå på vandet og helbrede syge mennesker. Han siger også: ”Mig er givet al magten i himlen og på jorden”. Denne magt skal alle mennesker få, det er målet, og dertil kræves der mange liv.

Kristi genkomst

Nu er menneskene kommet så langt, at de er ved at få kosmisk bevidsthed, og derfor kan kristendommens epoke begynde. Menneskene har taget fejl af Kristi genkomst, fordi Kristus ikke kunne forklare genkomsten intellektuelt, han måtte forklare den i symboler. Kristi genkomst betyder ikke, at Kristus kommer personligt og prædiker her og der. Hvem ville tro på ham? – I dag er der mange, der siger, at de er Kristus og prædiker osv. – Nej, Kristi genkomst er en ny verdensepope, som han kom og indviede for snart 2000 år siden, da han prædikede på jorden. Da indviede han den kommende kristusepope eller kristuskultur ved at vise menneskene tilrette og fortælle, hvordan de skulle handle.

I forvejen havde menneskene fået de ti Bud fra høj kilde, da høje væsener på Sinai bjerg manifesterede lovens tavler. De fik de ti Bud for at lære, hvad de havde gjort forkert eller overtrådt. Kristus vidste udmærket, at det tog lang tid at lære, og det han ikke kunne fortælle dengang, måtte han love til senere tider. Han sagde: ”Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu”. ”Men Talsmanden, den Hellige Ånd skal lære jer alle ting, og minde jer om alle ting, som jeg har sagt jer. Han skal tage af mit og forkynde jer. Alt hvad Faderen har er mit, derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde jer.”

Sabotage af jordkloden med atomkraft

Kristus sagde også, at de sidste tider ville komme, ”når I hører om krig og rygter om krig” og når ”broder overgiver broder til døden, og børn sætter sig op mod forældre og slår dem ihjel”. Han så hvor langt menneskene ville komme ud, og at de ville gå forfærdeligt langt i deres forsvar.

Han forudså, hvordan menneskene som jordens mikrovæsener ville begynde at sabotere jorden inde fra. De drister sig til at sprænge atomkernen, hvor der ligger en så kolossal kraft bunden, en kraft der i virkeligheden er makrokosmisk livskraft. De tror, at de har gjort en drabelig opdagelse, men i længden kan de ikke garantere, at der ikke sker ulykker. Der kommer sikkert visse ulykker med i ragnarok, men det skal jeg ikke komme ind på. – Men hvad med affaldet? – Det er tydeligt, at det er en sygdom i jordens indre. Når jorden er en sund levende organisme skal alting gå i kredsløb, selv lossepladser

går over i kredsløbet, men det gör atomaffaldet ikke. Hvad med de affaldsstoffer, som man graver ned eller sænker ned i havet? – Giftstofferne overlever nemt de tønder, som de opbevares i.

Videnskaben arbejder videre, man bygger atomkraftværker, og det kan man ikke bebrejde dem, det skal ske alt sammen. Her under ragnarok vil man komme til at erfare, at atomkraften ikke er vejen. Vi skal have helt andre kærlige og fredelige midler. Der er naturlige energier, der er vind- og vandkraft, der er kul og olie, der er solen. Hvis menneskene anvendte den teknik og forstand, som de bruger på atomkraften, ville de med lethed kunne få de store kræfter frem ved ufarlige midler.

Indpodningen af den Hellige Ånd. Elektricitet er ånd. Kristuskræfter kontrollerer atom kræfterne

Jeg vil ikke kritisere videnskaben, den har lavet ganske pragtfulde og vidunderlige ting, og jeg nævner kun disse ting, fordi menneskene er så forvildede med hensyn til atomkraften. Det er de alt sammen ved at lære nu, det må ske, man kan ikke udvikles uden at gøre erfaringer. Derfor er ragnarok ikke det onde i sig selv, som menneskene bedømmer det for, det er et absolut nødvendigt led i Guds skabelse af mennesket i sit billede. Uden dette ville det være ganske umuligt at indpode mennesket den bebudede hellige ånd. Talsmanden er navnet på bogrullen med jødernes hellige skrifter, og den Hellige Ånd er bevidsthed, ånd er tanker, viden og erfaringer. Videnskaben har i mange år arbejdet med elektricitet og ment, at det var noget materielt, men det er makroånd eller jordklodens ånd og livskraft. Videnskab og teknik anvender makroelektricitet, vi selv mellemkosmisk elektricitet og vore mikrovæsener mikroelektricitet. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på her men blot nævne, at man nu er kommet så vidt, at en masse overjordiske kræfter eller kristuskræfter er sat igang for at bevirke, at man ikke får de atomkræfter til at fungere, som er parat.

Bukkene og fårene

Dette ragnarok, som vil komme, vil blive meget slemt pga. menneskenes nyerhvervede intelligens. Nu skal jeg ikke formørke verden for Dem, men det vil blive en demonstration af alt det onde, af alt der laver lidelse, smerte, elendighed, sorgmodighed,

livslede, selvmord, had, hævn osv. Vi kender alle sammen det onde, det er ikke så fremmed for menneskene, det florerer voldsomt i form af mord, drab og kidnapning.

Verden er i dag fuld af oprør og krig, mord og drab, men midt i alt dette er der mange mennesker, millioner af mennesker, der er humane. De er ikke tilhængere af nogen sekt eller noget samfund, og i det daglige liv er de humane og kan ikke finde på at stjæle, bedrage, røve eller plyndre. Dette trins mange mennesker har gennemgået ragnarok i tidlige liv og behøver ikke at være bange. Selvfølgelig kan det ske, at de bliver ramt, men de kan blive reddet ved på et øjeblik at blive bragt over på det åndelige plan.

Døden og paradiset

Dette pludselig at dø og komme til et højere plan er en redning og ikke det skrækkelige og forfærdelige, som menneskene vil gøre det til med straf for begåede synder osv. Det får de slet ikke på det åndelige plan, det skal de have her på det fysiske plan. Når man dør, får man en hvilepause på det åndelige plan. Først kommer man ind i en forgårdstilstand, hvor man bliver ”renset”, før man kommer ind på de højere åndelige planer. Hvis man har tendenser, der ikke kan tåle lyset, bliver man vænnet af med disse ting midlertidigt, så man kan komme ind i det lys, der passer til det lys, man selv har skabt på jorden. Der kan være et menneske, der er ond mod andre mennesker, men meget kærlig overfor en lille hund. Han kan komme til at opleve et lille lys på basis af den smule lys med hunden og få et glimt at se af den nye verden. Gamle mennesker, der har levet pænt på jorden får tilsvarende lang tid i det lys, der passer til dem. Der er der mange himle, som Kristus siger: ”I min faders hus er der mange boliger”.

Til de laveste himle hører vikingernes Valhal, hvor de sad og drak mjød og spiste flæsk og kunne kämpe dagen lang. De, der dengang begyndte ikke at ville myrde og dræbe, var svæklinge, og de kom til datidens helvede Helheim, der i dag er vores himmerige.

For ethvert udviklingstrin er der på det åndelige plan en tilstand med hvile, hvor man får det godt. Hvis man bliver aborteret eller dør i fødslen, går

man hurtigt tilbage for igen at fødes ind i den fysiske verden. Dør man som barn eller ung, er man heller ikke ret lang tid på det åndelige plan. Har man ingen grim karma og lever et langt liv, får man en dejlig lang tid inde på det åndelige plan. Døden er ofte en meget vidunderlig tilstand, der i realiteten er skabt til at være en hvilepause på den lange vej op til den endelige kosmiske bevidsthed.

Jo mere man fortsætter med sit gode væsen og ikke stjæler, lyver og bedrager, jo skønnere tilværelse får man på det åndelige plan, der jo er fuld af verdens højeste kunst og videnskab. Men på det åndelige plan kan man ikke udvikle sig, det skal man tilbage til jorden for at gøre.

Hovedprincipperne for den nye verdenskultur

Der findes mange humane mennesker, og jeg vil tro, det er det humane i Dem, der får Dem til at høre mine foredrag, og som bevirket, at De ikke stjæler, lyver og bedrager. De hører altså til den kategori, som skal bringe den Hellige Ånd videre, der skal overtage styringen af den ny verdenskultur. Kristus gav hovedprincipperne for denne nye verdenskultur. Han siger: ”Du skal ikke blot tilgive syv gange men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, skal du tilgive”, og han siger: ”Man skal elske sine fjender, velsigne dem, der forbander én, og gøre godt imod dem, der hader én” osv., og hvad siger han ikke i Bjergprædikenen? – Alle vegne siger Kristus, at ”det du vil have, at din næste skal gøre imod dig, det må du gøre imod denne”. At Kristus skulle have jaget vekselererne ud af templet er pure usandhed. Selvfølgelig har Kristus ikke brugt en svøbe, så passer alt det han har sagt jo ikke. Han har nok været frygtet pga. sine stærke psykiske kræfter. De vidste, at han havde magt til at gøre både det ene og det andet, og de vidste sikkert, at de ikke handlede i hans ånd og flygtede derfor, da de fik at vide, at han kom. Han var ikke alene på jorden for at prædike, helbrede syge og vise de kosmiske kræfter, som menneskene vil få, han var også på jorden for at vise alkærligheden, en ny kærlighed, som menneskene ikke kender. Den kærlighed, vi hører om i lovsange, drejer sig om ægteskaber og forelskelse, og det er selvfølgeligt meget smukt og meget godt, men det er ikke meningen, det skal blive ved. Vi ser også hvordan det degenererer, mennesket er under stor omskabelse på vejen fra dyret til det alvidende, almægtige og alkærlige menneske.

Egoismen indprentes i dyreriget

Når dyrene begynder i en ny spiral, har de kun ringe bevidsthed og sættes igang ved hjælp af instinktet. Urbegærer og selvopholdelsesdriften bevirket, at dyrene er bange for at dø, og derfor passer de på at forsvere sig. Dyrene har intet valg, deres kroppe er krigsredskaber, f.eks. har løven skarpe tænder og stærke kløer, andre kan kamuflere sig og ligne naturen, så maden flyver lige ind i munden. Dyrene bliver indprentet dette forsvar, og derved bliver de indprentet at være egoister. Men dyreriget er ikke kun til, for at dyrene hele tiden skal blive ædt eller æde andre dyr, det er et led i Guds skabelse, det er absolut nødvendigt, at de får lejlighed til at erfare mørket.

Den begyndende intelligens. Bekæmpelse af egoismen

Da aben fik en oprejst gang, begyndte dens krop at blive ”neutral”, hænderne blev frigjorte, så den selv kunne lave sine forsvars våben. Aben kunne måske kaste med kokosnødder eller lignende, og menneskene kunne ved hjælp af den begyndende intelligens lave bue og pil, og de udviklede sig videre og skabte værre og værre våben, mere og mere dødbringende våben.

Den egoisme, der er blevet indprentet dyret i dyreriget må mennesket senere lægge af. De Ti Bud visste menneskene til rette og gav love, der bl.a. påbød, at man ikke måtte stjæle og slå ihjel. Senere påbyder kristendommen, at man skal elske sin fjende og tilgive sin næste ikke blot syv gange, men halvfjerdsindstyve gange syv dagligt. Kristus måtte dengang forklare disse facitter i dogmatiske symbolske udtryk og påbud.

Guds model på mennesket i sit billede

Kristi opgave var at være Guds model på mennesket i sit billede. Der måtte være en model, for at menneskene kunne se, hvordan de skulle være; de skulle føres frem til at blive ligesom Kristus og kunne tilgive alt. Men det er ikke blot at skulle tilgive, det gælder også at kunne tage en korsfæstelse, hvis det koster det.

Kristus lod sig korsfæste og oplevede den højeste lidelse. Han kunne godt være blevet fri, for han havde mange venner, der kunne hjælpe ham, og i Jerusalems nærhed var der mange slugter, grotter

og huler, hvor han kunne skjule sig. Men han vidste, at han skulle gå det hele igennem. Det var spæt, at han skulle gøre det, og hvis han ikke opfyldte det, ville de ikke tro, han var Kristus. Han skulle opfylde det, og det var ikke for ingen ting, han skulle det. Det var for, at menneskene skulle se, hvor langt man skal gå i tilgivelse. Man skal gå dertil, at man i den værste lidelse, som en fjende kan påføre en, kan bede til Gud om at tilgive ham denne ugeining, fordi han ikke ved, hvad han gør. Det er nemlig årsagen: *Han ved ikke, hvad han gør.*

Ingen kan lide uret, og ingen kan gøre uret

Menneskene tror, de gør det rigtige, når de giver igen og siger: ”Det manglende bare, at jeg skulle finde mig i det”. Der må man først lære at forstå, at ingen kan lide uret og ingen gøre uret. I dette forfærdelige myrderi, drab og elendighed er det nok svært for menneskene at forstå at ingen som helst kan lide uret eller gøre uret. Men verdensaltet er så viseligt indrettet, at det ikke kan finde sted. Hvis det kunne finde sted, ville der ikke være noget verdensalt. – Men hvordan går det til, at uret ikke kan finde sted? –

Jeg’et i det levende væsen X1

Sagen er, at alle levende væsener består af noget levende, som ikke er materielt. Videnskaben ville måske sige, at det eksisterer ikke, fordi det ikke kan vejes og måles. Men verdensaltet hører ikke op, fordi vore sanser hører op, det fortsætter i det uendelige. Der kommer vi til det område, hvor det virkelige levende i det levende væsen eksisterer, om hvilket man kun kan sige, at ”det er noget, som er”. Det udgør alle menneskers jeg’er, og det er det, der dirigerer menneskene.

Sanse- og skabeevnen eller skæbnelementet X2
Jeg’et har et skæbnelement, hvor selvopholdelsesdriften og talenterne for skabelse og sansning findes. Der findes moderenergien, der har til opgave via spiralcentre eller grundtalenterne at dirigere grundenergerne: instinkt, tyngde, følelse, intelligens, intuition og hukommelse. Videnskaben kan ikke nå talentkernerne, de er utilgængelige for sansning, den kan kun nå virkningerne. Vi kan se, høre og lugte, men det er ikke øjet der ser, øret der hører eller næsen der lugter. De er alle sammen redskaber for det noget, der dirigerer os, og som er hævet over tid og rum og tilhører det evige.

Guldglorien eller de gyldne tråde

Det evige hævet over tid og rum oplevede jeg ved min store fødsel, da jeg oplevede guldglorien. – Det var fuldstændig som guld, – det var fuldstændig som et guldocean af gyldne tråde, som jeg senere har kaldt guldglorien. Den er tilstede i alle levende væsener, og derfor kalder jeg det også det levende i det levende væsen.

Det skabtes eller det foranderliges verden. Energierne og bevægelsen X3

Al bevægelse i verden udgår fra jeg’erne. Når jeg’et via guldglorien og talentkernerne i skæbnelementet kommer i berøring med en ydre åndelig verden bestående af en særlig slags materie, som jeg ikke kan gå ind på her, sættes der svingninger i gang og bevægelsen opstår.

Ingen bevægelse kan gå i lige linie, alle bevægelser går i kredsløb, og derved kommer de tilbage til deres ophav. Hvis man gør en god gerning, går den rundt i kredsløb og kommer tilbage gennem et medie, f.eks. en god ven. Hvis det er noget ondt, vi har sendt ud, må det komme tilbage igennem nogen, der er modtagelige for det, nogen der er os fjendtlige, og ramme os, så vi får den skæbne, som vi selv er årsag til. De, der er medier eller redskab for skæbneudløsningen, skaber derved skæbne for sig selv. Vi ser således, at ingen kan lide uret og ingen gøre uret.

Den fysiske verden – Kundskabens træ. Den åndelige verden – Livets træ

Når ingen kan lide uret, og ingen kan gøre uret, er det da ikke forkert med tugthuse, straffeanstalter, fængsler, straf og hævn? – Jo, det er forkert, men det er det nødt til at være, for at menneskene selv kan opleve, at det er forkert. Hvordan skulle man lære om det onde, hvis man ikke kunne erfare det? – Derfor er der en verden, i hvilken menneskene kan erfare det mørke, og det er den fysiske verden. Menneskets jeg er ikke på det fysiske plan, men igennem den fysiske krop kan det gøre erfaringer i den fysiske materie.

Man kan ikke udvikle sig i den åndelige materie, fordi den lystrer tanken, derimod kun i den fysiske, der yder modstand, dér skal man save og høvle osv. for at kunne skabe. Derved opnås en tankebygning eller en tankeudvidelse, der kan benyttes i den ånd-

delige materie, der retter sig efter tanken. Hvis man på det åndelige plan tænker ”en hund”, så står den der i åndelig materie, men har man aldrig nogen sinde set en hund, kan man ikke tænke ”en hund”. Alt det man har lavet på det fysiske plan, kan man med tanken lave på det åndelige plan uden krop.

Moses og Kristus. Instinkt, følelse, intelligens og intuition

Med *de Ti Bud*, der jo stadig gælder, begyndte Moses at fortælle menneskene, hvad de skulle gøre. Senere kunne Kristus fortsætte med kristendommens instinktforklaringer, og mange mennesker blev til en vis grad kristne. De er i dag humane, de vil ikke lyve, stjæle, bedrage og slå ihjel, og de lever på mange måder pænt. Derimod er der den anden store skare, som behersker verden, der er fuld af svindel.

Følelsen eller menneskenes humane evne udvikles i kraft af lidelsen. Når man får en lidelse tilbage, bliver man mere forsiktig næste gang, og efterhånden bliver man hævet op til et humant plan. Med intelligensen kan man begynde at regne ud, hvordan man skal opføre sig, og når man en tid i den grad har arbejdet intelligensmæssigt med at være human, får man begyndende intuition og kosmiske glimt. Intuitionen er den højeste kosmiske evne, den går igennem alt, med den oplever man alt, og med den oplever man tingene færdigt. Til sidst vil mennesket ikke synde eller overtræde lovene, det vil fuldstændig leve efter alkærigheden og blive et kristusvæsen, blive ét med Gud.

Menneskene vil blive forvandlede, de skal jo ikke blive ved med at være han og hun. Han- og huntilstanden eller ægteskabet er et nødvendigt mellemled for at Gud også kan være til stede i dyreriget. Igennem parringsakten og sympatiens imellem væsenerne og deres afkom er Gud til stede i dyreriget.

Korsfæstelsen

Ved sin korsfæstelse skulle Kristus vise, hvordan menneskene selv kunne arbejde sig frem til at blive mere bevidst i Guddommen. Korsfæstelsen var en meget stor begivenhed, og der står også, at jorden skælvede, det blev mørkt, forhængen i templet revnede fra øverst til nederst, og de døde kom frem af gravene. Det var en stor kosmisk tilstand for jorden, det var et vendepunkt for jorden; da fik den første

gang den rigtige løsning. Sådan skal man være, og sådan når man frem til at blive et kristusvæsen, når man kan bede for sine fjender, der har hængt én på korset. De døde, der kom frem af gravene, var ikke døde, det var kristusvæsener, der var tilstede ved denne guddommelige fest. Det var også et kristusvæsen, der om natten i Getsemane som en engel fra himlen viste sig for Jesus og styrkede ham, så han kunne gå frem og tage korsfæstelsen: ”*Hvem leder I efter?*” – De svarede ham: ”*Jesus af Nazareth*”. Jesus siger til dem: ”*Det er mig*”.

Mange blev kristne dengang, de blev så overdrivent kristne, at de lod sig korsfæste og kaste for vilde dyr, de lod sig ikke forskräkke. Disse væsener er ligesom apostlene kommet så langt frem i udviklingen, at de ikke er på jorden i dag.

Djævlebevidstbeden er et led i Guds skabelse

Men nu vil der komme en tid efter dette ragnarok, når jorden er skudt i sæk, og meget er ødelagt, hvor folk skal til at begynde at lave en ny verden, efter at de er blevet opfyldt af erfaringer med krigsvåben og alt det, de har lavet. De har set, at krigsvåben ikke har kunnet lave menneskene om. Hvis straf, hævn og vold kunne lave menneskene om til kristusvæsener, var de blevet det for længe siden. Men hvad er det blevet til? – En djævlebevidsthed har udviklet sig. Det må være en djævlebevidsthed, der frembringer koncentrationslejre. Det må være en djævlebevidsthed, der opererer på sunde mennesker, uden at de er syge. Men det kan man ikke bebrejde nogen, det er alt sammen led i Guds skabelse, og selv kan man forsøge at komme til at se Guds skabelse overalt og være med Gud i sin egen skabelse.

Kulturcentre eller juniorsamfund

Den nye kultur vil blive baseret på en politik lavet ud fra analyserne, som vil vise menneskene, hvordan de skal leve. Men der er mange mennesker, der er mordere, røvere og bedragere osv., og dem kan man ikke have sammen med almenheden. De kommer i kulturcentre, hvor de ikke vil blive regnet for forbrydere men for almindelige mennesker. De er blot ikke så udviklede, de er på et stadium med manglende udvikling og vil blive opdraget i disse centre, hvor de kan leve et naturligt liv. De kan både gifte sig og have skoler, biografer, teatre, sportsbaner osv., mens menneskene ude i det virkelige sam-

fund lever frit. Man må have en hel del centre for de væsener, der ikke er udviklet nok. Det er akkurat som i zoologisk have, hvor man ikke kan have dyrene løbende rundt imellem hinanden. Det er det, der er galt på jorden nu, og det må sikres, at disse væsener kan leve et kulturliv og få lejlighed til at studere og efterhånden blive til kristusvæsener.

Kristuspolitik om 500 år

I verdensgenløsnigens tjeneste

Mange mennesker finder kristendommen naiv og tror, at den er færdig. Men nu kommer der en periode med en ny kultur, hvor der vil blive ført kristuspolitik. Jeg vil regne med, at der er meget stor kristuspolitik i verden om 500 år. Vi er inde i en epoke med en kolossal stor forandring af menneskenes bevidsthed, og om 3000 år har mange opnået den store fødsel og er gået over til den første del af det kosmiske plan, hvor de i årtusinder er med til at skabe kulturer for andre verdener. Det er det, vi ser nu. I Jordens atmosfære er der vældige kristuskræfter igang for at hjælpe med til at atomkræfterne ikke kommer til at ødelægge jorden. Jeg regner ikke med alt det, man skriver om UFO'er, det er ikke dem, jeg tænker på, men der er virkelige åndelige kræfter eller kristuskræfter i rummet.

Genopbygningen

I fremtiden kommer der en ny verdenspolitik, hvor man lever efter kristusprincipperne. Det er man nødt til, når man skal bygge denne forfærdelig ødelagte verden op, hvor byerne er skudt sønder og sammen, og masser af mennesker er døde. Når denne verden skal bygges op, fødes der mennesker med kristusevner og kristusbevidsthed, og de farlige kræfter bliver bundet og kommer under kontrol. Så er der ingen, der kan lide uret, og så er der ingen, der kan straffe eller hævne. De farlige mennesker er inde i kulturcentrene, og verden er fri og åben for en vældig udvikling af kultur og kunst.

Mit 60-årige arbejde

Princippet i det nye verdensbilledet er udviklingen af kristusbevidstheden. Man skal udvikles til at blive lige som Kristus, og få evne til at gå på vandet og at være almægtig, alvidende og alkærlig. Jeg har en afdeling af den kosmiske bevidsthed, der er beregnet til at lave kosmiske analyser, og det er min opgave at lave åndsvidenskaben, som er grundlaget for den nye verdenskultur. Jeg kan ikke udfolde

min kosmiske bevidsthed på mig selv eller på private personer, det er blevet standset. Jeg kan ikke begynde at sige: "Du skal leve sådan", "Du skal dø den dag" og "Du skal blive rask". Jeg har en mission, hvor jeg udelukkende skal arbejde med åndsvidenskab.

Det væsentlige er det Kristus har sagt, dette at man vænner sig af med at kritisere og være utålmodig mod sin næste. Det man ikke kan lide ved dennes væsen, skal man finde ud af ved at iagttagte sig selv. At tilgive og tænke kærligt på sine fjender er den højeste form for yoga, og den fører ufejlbart til kosmisk bevidsthed med dens mirakelevner, dens alvidenhed, almægtighed og alkærlighed. Alkærlighed er ikke den samme kærlighed som forelskelse, det er en kærlighed, som ikke fordrer noget som helst, det er en kærlighed, der giver, og derfor er denne sag også en gave, den er jeres sag, det er ikke min sag. Det er en sag, der er lavet til jer, den er neutral. I kan tage af analyserne og begynde at arbejde efter analyserne, og I kan lade være med det, og I kan igen gå tilbage. – Det er helt frit! –

Der er lavet et testamente, der sikrer, at der er et fast punkt, en vagt eller et råd, som vi nu kalder det, der skal holde det gående således, at man ikke laver om på børgerne, analyserne, teksterne osv. Denne vagt skal sørge for, at man ikke kan komme og trænge sig ind i centrum. Man kan arbejde med analyserne alt det man vil, man kan danne studiekredse og holde foredrag, det er frit. Men i centrum skal man kun have de mennesker, der er født til at skulle bevare analyserne, og derfor kan man ikke tage enhver ind i centret. Det er noget, der kommer under en særlig åndelig kosmisk magt.

DET TREDIE TESTAMENTE er den bebudede Talsmand, den Hellige Ånd

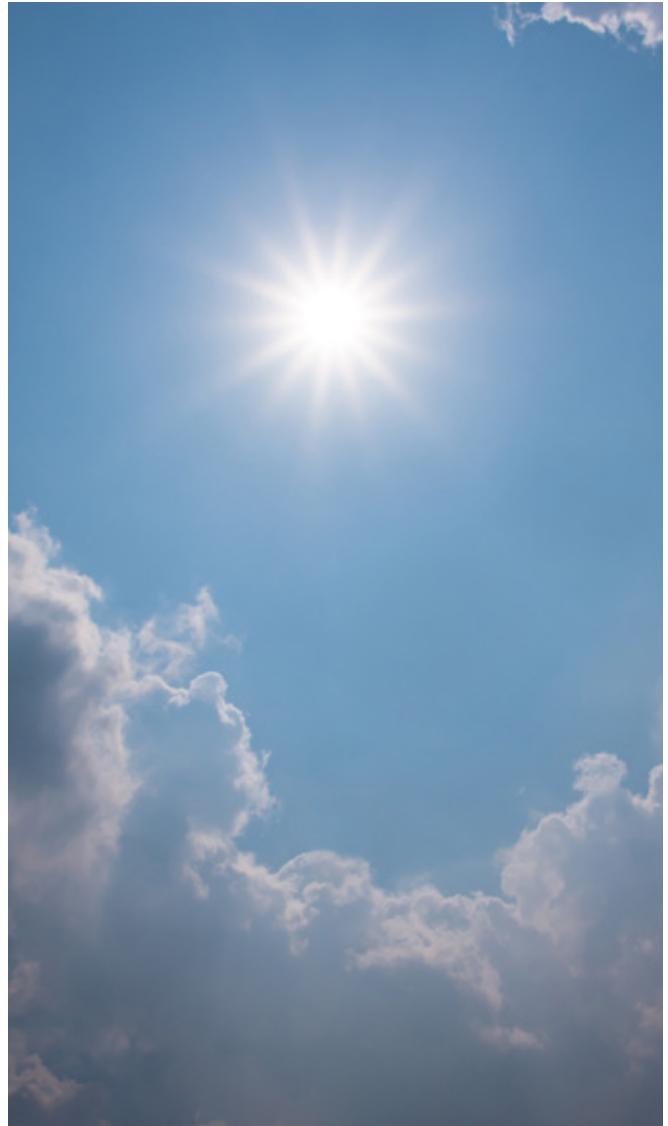
I mit livsværk er der ingen bebrejdelser, man kan overhovedet ikke bebrejde menneskene noget. Jeg har nok sagt nogle slemme ting, men bag efter siger jeg: "Hvem kan gøre for det"? – Det har vi alle sammen skullet igennem. Kristus siger også, at man skal tage sit kors og følge ham. Han tog sit kors, nemlig korsfæstelsen, og havde han ikke gjort det, var der ingen kristendom i dag. Men nu er det sket: Den åndelige videnskab er kommet til verden, og hans bebudelse om Talsmanden, den Hellige Ånds komme er blevet opfyldt. Det jeg fortæller, er dét,

Talsmanden, den Hellige Ånd fortæller. Menneske-
ne får om kort tid adgang til det, når LIVETS BOG
for første gang kommer ud på et offentligt bogfor-
lag under titlen DET TREDIE TESTAMENTE.

Mit forhold til Gud

Og så vil jeg sige Dem rigtig hjertelig tak og ønske en vældig god fremtid for Dem. Mine analyser vil stadig eksistere for Dem, og De vil stadig kunne hente velsignelse og inspiration fra Himlen. Jeg har ikke kunnet lave disse ting, hvis ikke jeg var ét med Gud, og jeg beder mange gange om dagen til Gud. Man skal ikke ligge på knæ eller lave andre mærkværdigheder. Gud er ikke så smålig og siger: ”Kan du komme ned på knæ”! – Nej, man skal bare i sit stille sind rette sin bevidsthed mod Gud. Der er mange forskellige tankestoffer i verden, og når jeg mærker noget ubehageligt, tænker jeg på Gud. Jeg tænker på Gud hele tiden, og hver eneste dag beder jeg til Gud også om mine analyser. Jeg har levet i bøn, og analyserne er blevet lavet i bøn til Gud, og hver eneste aften har jeg en stor bøn bl.a. for mit arbejde og for alle de personer, jeg ved, der trænger til hjælp.

– Og så må jeg sige, at selv om jeg ikke holder foredrag mere, så er jeg ikke død endnu, og selv om jeg er død, kan I være overbevist om, at jeg er hos jer. – *Jeg er hos jer!* – Men på en anden måde end i dag. – Og så vil jeg sige tusind tak, fordi I kom!

*”Ethvert menneske er som en magnet,
der trækker netop de begivenheder
og medvæsener, som kan bibringe
det de erfaringer og oplevelser,
som det i øjeblikket mest trænger til”*

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Martinus". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal line underneath it.

Den ny Verdensimpuls

af Rolf Elving

Hvorfor har nærværende tidsskrift fået navnet *Den ny Verdensimpuls*, kan man spørge. Hvad er en *verdensimpuls*? Umiddelbart giver det indtryk af noget stort og omfattende. Noget der berører hele verden. Begrebet er hentet fra *Livets Bog*, som er hovedværket i *Det Tredie Testamente*. Martinus er forfatteren. Det er nærmest en faglig term. Men hvordan skal det forstås? Der er koblet yderligere et begreb til, nemlig *verdensgenløsere*. Verdensgenløserne har til opgave at igangsætte og formidle verdensimpulser, som er interplanetariske tankeimpulser, der på sin side igen er manifestationer af det guddommelige skabeprincip. Impulserne er egentligt ikke andet end tanker. Men det er tanker af en særlig styrke. Der er tale om tanker, der har dannet fundament for vældige kulturepoker. Indflydelsesrige tanker med andre ord. Som over århundreder og årtusinder har udkrystalliseret sig til idealer styrende for menneskers moralopfattelse, synet på sig selv, livet og hvordan verden er indrettet. De tankemønstre, en verdensimpuls formidler, er blevet gentaget igen og igen i utallige variationer og fortolket fra generation til generation.

I *Det Tredie Testamente* beskrives verdenssituationen som en gammel verdenskulturs undergang og en ny verdenskulturs fødsel. Den gamle verdenskultur er præget af de impulser, der initierede de store verdensreligioners entré på verdens scene; kristendom, buddhisme og islam. Men i dag ser vi, hvordan disse gradvist mister deres magt over menneskers åndsliv. Særligt tydeligt er det her i Norden, hvor samfundene er blevet sekulariserede. Her spørger man ikke sig selv, når man er i tvivl: "Hvad mon Kristus ville ha' gjort?" Her handler det mere om: "Hvad siger videnskaben?", "Hvordan er de seneste tendenser på aktiemarkedet?", "Hvordan lykkes jeg bedst i min karriere?" Vi er blevet meget materialistisk indstillede. Det religiøse opleves som forældet og barnligt, og det er derfor blevet et ideal for os, at adskille det fra det politiske og praktiske liv. Generelt opfattes det religiøse som naivt og noget, som tænkende mennesker ikke kan tage alvorligt. Afviklingen af den religiøse dimensions repræsentation i samfundet har imidlertid medført en stadig voksende uformåenhed på det åndelige område, som betyder, at de eksistentielt betonede

spørgsmål, som religionerne tidligere besvarede, i dag forbliver ubesvarede. Som følge heraf er der opstået en betydelig åndelig sult. Denne sult beskriver Martinus i begyndelsen af hovedværket *Livets Bog* på denne måde: "Men rent bortset fra disse Kendsgerninger bliver vi ogsaa paa anden Maade stadigvæk mindet om en fuldstændig Kapitulation af de hidtil gældende religiøse Erkendelsesgrundlag, idet der fra Menneskeheden udgaar ligesom et eneste stort tusindstemmigt Raab mod *det Ukendte* i Form af følgende Udbrud: Hvorledes skal jeg opfatte Begrebet "Gud"? – Hvad er godt, og hvad er ondt? – Har Begrebet "*Bøn*" nogen Betydning? – Hvorledes skal jeg være i Stand til at tro paa en kærlig Gud, naar jeg befinner mig lemlæstet i en Verdenskrigs Raedsler? – Hvorledes skal jeg forstaa hans Retfærdighed, naar jeg ser, at det ene Barn kommer til Verden i Rigmandens straalende Palads, hvor det bliver omgivet af Luksus og kan faa den Serie af sine Ønsker opfyldt, som er afhængig af Penge, og det andet Barn kommer til Verden hos fattige og syge Forældre, hvor det allerede begynder at lide Nød i den spæde Alder og klædes i fattige og luvslidte Klude eller i det rige Barns aflagte Klæder, eller naar jeg ser, at det ene Barn fødes hos gode og kærlige Forældre, der skaber et Hav af Betingelser for det, til at det kan blive et lykkeligt og godt Menneske, der kan være til Glæde og Nytte for sine Omgivelser, og det andet Barn fødes hos Forældre, der ikke synes at have mødt Kærlighed i en saadan Grad, at det er dem muligt at forstaa, at en saadan virkelig eksisterer, og derfor mere eller mindre er paa tværs af sine Omgivelser, ja er endog undertiden i en Tilstand, der grænser til Had imod Samfundet? Jeg kan kun indse, at det lille Væsen, der faar saadanne Forældre, kommer til at befinde sig i et Væld af Betingelser for at komme paa Kant med Samfundets Love og derved yderligere blive stemplet til at nedtrampes af sine Omgivelser. – Jeg forstaar heller ikke hans Retfærdighed, naar jeg ser, at det ene Barn fødes med gigantiske Evner og Anlæg – bliver Geni, – og det andet Barn fødes med en i sig boende Længsel efter at blive det samme, men opnaar trods al sin Flid og Stræben tilsyneladende kun en mindre Brøkdel deraf. Hans Væsen eller Kærlighed fatter jeg heller ikke rigtigt, naar jeg bliver Vidne til, at mange Væsener tilsyneladende ganske uskyldigt af sine Omgivelser bliver paaført voldsomme Smerter og Lidelser. – Ja, det kan endog undertiden se ud, som om jeg befinder mig i et Ocean af Uretfærdighed o. s. v. – Saaledes er Verden fuld af disse Klagesuk, der alle

tilsammen er at betragte som udgørende et eneste stort Raab eller Skrig fra Menneskeheden efter *mere Viden*, – et eneste stort Vidnesbyrd om en herskende Kapitulation af de gamle religiøse Begrebers inspirationskraft, – en fremragende udviklet Hunger efter en for Individernes nuværende og fremtidige Retfærdighedssans tilfredsstillende guddommelig Opklaring af selve det daglige Livs tilsyneladende uretfærdige Foretelser og Mysterier, – et talende Bevis for en ”Dommedag” eller en Verdenskulturs Undergang.” (*Livets Bog I*, stk. 30, s. 31-32. Kbh. 1932.)

Det er imidlertid ikke meningen, at menneskene skal blive ved med at leve i uvidenhed. Den ny verdensimpuls, der er repræsenteret ved *Det Tredie Testamente*, har netop som opgave at besvare disse spørgsmål på den måde, der er forenelig med de krav til videnskabelighed og logik, som det moderne, sekulariserede menneske forudsætter for at kunne godtage disse svar som lødige og fyldestgørende. Der er med andre ord tale om en viden, der genformulerer de højere religioners kerneindsigter på en videnskabelig tidsalders præmisser. Som det fremgår af citatet herover, er det med fremkomsten af *Det Tredie Testamente* nu meningen, at menneskers ”råb” efter viden på det åndelige område skal besvares. Her en smagsprøve på, hvad denne viden handler om:

”Den aandelige Basis, om hvilken alle Jordmennesker kan samle sig, kan altsaa ikke være religiøs Tro, men maa være religiøs Viden. Ligesom to plus to er lig fire for alle Mennesker over hele Jorden, saaledes maa Livets højeste og vigtigste Analyse ogsaa være af international Natur eller ens for alle Mennesker. Saalænge den endnu ikke er det, men Katolikker tror, at Verdensaltet er katolsk, og Muhamedanere, at det er muhamedansk, og Buddhister, at det er buddhistisk, og Jøder, at det er jødisk o. s. v., da er dette kun Udtryk for, at de nævnte Folkeslags religiøse Basis ikke er blevet til Viden, men derimod kun fremtræder som en af hver især af de nævnte Folkeslags Ønsker og Begær præget Forestilling; thi i modsat Fald vilde den ligesom den samlede Sum af to plus to være af international Natur. En absolut Viden eller Videnskab, hvilket vil sige en Kendsgernings Analyse, kan ikke være af national eller individuel Natur, thi i saa Fald er den ikke virkelig Viden, men fremtræder derimod kun som identisk med en Formodning eller Forestilling om en eventuel eksisterende Kendsgerning. Hvis

der var Individer, der f. Eks. troede, at to plus to er lig tre, fem, seks eller syv o. s. v., da vilde hvert af disse Facit ikke være Videnskab, men derimod kun individuelle Formodninger om det virkelige Facits Natur og Eksistens. De vilde være Udtryk for en paa det særlige Felt mangefuld Begavelse og maatte forandres, alt eftersom de nævnte Formodninger blev udvidet til Videnskab, og det virkelige Facit, Tallet fire, derved kom til Syne. Medens de førstnævnte Tal var Udtryk for individuelle Forestillinger og maatte forandres, saa er Tallet fire i det givne Tilfælde Udtryk for *Kendsgerningens Analyse* og kan ikke forandres. *To plus to er lig fire over hele Universet og gennem alle Tider*, medens de andre af de nævnte Facit kun er eksisterende indenfor enkelte særlige af Uvidenhed opretholdte Bevidsthedsområader. Ligesom Erkendelsen af Facitet to plus to maatte forandres, saa længe det endnu kun var en fejlagtig eller ufuldkommen Forestilling, saaledes ogsaa med Jordmenneskenes Erkendelse af Livets højeste Mysterium eller *den evige Sandhed*. Den er endnu i stor Udstrækning fremtrædende under Forholdet to plus to er lig tre, fem, seks eller syv o. s. v. og kommer derved i tilsvarende Udstrækning til at afsløre sig som kun udgørende *individuelle ufuldkomne Forestillinger om Sandheden eller Livets virkelige Facit*, som saa igen hver især er blevet Religion for Folkeslag, med hvis Opfattelse *de* har været i Harmoni. Derfor bliver dette Facit for nogle Væsener katolsk, for andre buddhistisk o. s. v., alt efter de paagældende Væseners særlige Opfattelsesevner. *Men ligesaa lidt som det virkelige Facit af to plus to kan være individuelt, kan være katolsk, muhamedansk o. s. v., ligesaa lidt kan den virkelige Analyse af Livets højeste Love eller evige Sandhed være individuel, være østerlandsk eller vesterlandsk. Den evige Sandhed eller Livets absolute Analyse er ens over hele Universet, er ens for alle Individer uafhængigt af deres Forestillinger eller Formodninger om den, ligegyldigt om de kender den eller ikke. Og det er denne evige og uforanderlige Analyse af Sandheden, det er dette Facit af Livets samlede Manifestation, Bevægelse og Vibration alle Jordmennesker, alle Folkeslag maa bringes til at kende, til at acceptere. Kun den alene har den fornødne Stabilitet i sig til at skabe Fred indenfor en hel Verdens Menneskehed, til at rette en hel Klodes aandelige Kurs op mod de evige Regioner, mod Alkærligedens, Livets og Lykkens Tinder”.*” (*Livets Bog I*, stk. 91, s. 90-91).

Hvad er det da, der endnu ikke er blevet til facit

fire? Som endnu ikke er blevet til en kendsgerning, en urokkelig *universel kendsgerning*? Ja, det er jo intet mindre end forståelsen af os selv. Livets gåde. Vi har fået en videnskab om den ydre materielle verden. Men endnu er vores eget liv et mysterium. Hvem er jeg? Hvorfra kommer jeg, og hvor er jeg på vej hen? På dette felt er vi i dag ikke mere oplyste, end hvad man var for to tusinde år siden. Her er vores opfattelse *relativ*, den er *lokal* og uden et sikkert åndsvidenskabeligt fundament. Verden har en genial viden om det materielle, og dermed alt hvad der kan sanses fysisk, men vi kender stadig ikke os selv eller livets dybere mening.

På den måde er to plus to i visse dele af verden tre, mens den i andre er fem. Her er der uenighed og usikkerhed. Spørgsmålet må derfor være, om det overhovedet er muligt at nå frem til en universel sandhed angående os selv, og hvem vi er. Forfatteren til *Det Tredie Testamente* gennemgik forud for sit forfatterskab en kosmisk indvielse, som åbnede nye åndelige centre i hans bevidsthed, og som betyder at alt, hvad han skriver, bygger på selvoplevet viden:

”Jeg saa, at jeg var *et udødeligt Væsen*, og at alle andre Væsener i Tilværelsen var *evige Realiteter*, der ligesom jeg selv havde en uendelig Kæde af *tidligere oplevede Liv bag sig*, at vi alle var

udviklede fra lave primitive Former for Tilværelse til vort nuværende Stadium, og at dette kun var *et midlertidigt Led* i denne Udviklingsskala, og at vi saaledes var paa Vej fremad mod gigantisk høje Former for Tilværelsesplaner i det Fjerne. Jeg saa, at *Verdensaltet var udgørende eet eneste stort levende Væsen*, i hvilket alle andre Væsener hver især var Organer, og at *vi alle Mennesker, Dyr, Planter og Mineralier udgjorde een Familie*, var af det samme Kød og Blod, billedligt set.” (Livets Bog I, stk. 21, s. 21-22.)

At beskrive livet, os selv og verden i det evige perspektiv er således, hvad den ny verdensimpuls handler om. Det er Martinus fortjeneste, at han forklarer logikken og de bærende principper, der er fundamentet for hans intuitive oplevelse. Igennem hele forfatterskabet argumenteres der ud fra *kosmiske analyser*, der gør det muligt for den interesserende læser at gennemtænke og med sin egen intelligens efterprøve alt i mindste detalje.

Det Tredie Testamente er åndelig videnskab. Ikke en tro. Ikke en ny religion. Det er livet selv, der sættes under lup og analyseres. Dit og mit livsmysterium: ”Hvem er jeg?”

Fortsættelse følger i et kommende nummer...

Reinkarnationsprincippet

af Jes Arbov

Martinus forfatterskab *Det Tredie Testamente* er omfattende. Ved siden af hovedværket *Livets Bog I-VII* samt symbolværket *Det Evige Verdensbillede*, og de større bøger *Logik* og *Bisættelse* har han udgivet 28 småbøger med specialanalyser, der sætter fokus på forskellige aspekter af verdensbilledet og dermed uddyber og supplerer analyserne i hovedværket. Nogle af småbøgerne skrev Martinus som selvstændige bøger, andre er blevet til på basis af artikler eller artikelserier udgivet i tidsskriftet *Kosmos*, og en del er fremkommet på grundlag af bearbejdede foredrag, som Martinus holdt.

I en række tilfælde er et udvalg af disse artikler og foredrag samlet og udgivet i et enkelt bind, og de 28 bøger indeholder derfor ikke blot 28, men i alt 61 titler.

Om småbøgerne kan man sige, at der er tale om små perler, og betegnelsen ”småbog” kan derfor forekomme misvisende. Bøgerne er ganske vist små i omfang, men ikke i indhold. Inden for en overskuelig ramme afdækker de væsentlige aspekter af det kosmiske verdensbildes bærende principper og funktionsmåde, og de viser, hvordan Martinus med omtanke, logisk stringens og pædagogisk tæft på få sider formår at løfte sløret for centrale områder af tilværelsen, hvor menneskeheden generelt i dag lever i uvidenhed.

Den artikel, vi skal se nærmere på her, hedder *Reinkarnationsprincippet*. Den er baseret på et foredrag, som Martinus holdt på Martinus Institut den 12. december 1943. Foredraget er bearbejdet af Martinus' nære medarbejder Mogens Møller, og det blev publiceret første gang med titlen *Reinkarnationsprincippet eller Udkiftning af organismer* i de såkaldte *Kontaktbreve* (nr. 6, 1958). Efterfølgende udkom artiklen i 1969 (og senere udgaver) som småbog nr. 16 sammen med tre andre artikler under fællestitlen *Reinkarnationsprincippet*.

Det er en af Martinus' helt store fortjenester, at han formår at præsentere det evige verdensbilledet gennem logiske analyser, der hviler på iagttagelser, som er tilgængelige for enhver, der er i stand til at betragte tilværelsen og naturen fordomsfrit. Er man i besiddelse af et humant sindelag kombineret med logisksans, kan man med udgangspunkt i almindelige hverdagserfaringer følge og eftertanke Martinus' åndsvidenskab i alle de bærende principper. Det gælder også artiklen *Reinkarnationsprincippet*, hvor Martinus netop med henvisning til elementære, dagligdags iagttagelser påviser, at reinkarnation er et alment gældende princip.

Reinkarnation er et organismeudskiftnings-princip

I artiklen præsenteres læseren for en fuldkommen afdramatisering af døden, og Martinus viser, hvordan det mysterium og den frygt, som mange mennesker forbinder med døden, er grundløse ogude af kontakt med, hvad døden i virkeligheden er. I bund og grund er døden identisk med en organismeudskiftningsproces, og den har intet at gøre med det uigenkadelige ophør af individets tilværelse og eksistens, som det materialistisk indstillede menneske antager.

Martinus lægger ud med som det første at konstatere, at vi allerede fra fødslen er underkastet denne, universelt gældende, organismeudskiftningsproces:

“En organisme er en ‘levende ting’, den er en organisation af levende mikroindivider, som vi kalder organer, celler, molekyler og atomer. Med undtagelse af organerne er disse mikroindividers kredsløb af så hurtigt et tempo, at deres fysiske tilværelse bliver af langt kortere varighed end makrovæsenets. Derfor udskiftes disse væsener stadigt i makrovæsenets organisme. Hvert minut er der celler

og atomer, der fødes og dør i vor organisme, så den faktisk er underkastet en stadig forvandlingsproces og i løbet af blot nogle få måneder næsten er helt fornyet.” (*Reinkarnationsprincippet*, s. 8)

Den vedvarende fornyelse betyder, at det gamle menneske allerede har oplevet døden og reinkarnationen eller genfødslen utallige gange. Disse reinkarnationer eller genfødsler mærker det imidlertid ikke meget til, da de foregår på celle-, molekyle- og atomniveau, og oplevelsen af livet af den grund fortsætter uafbrudt bag denne forvandling, hvor organismen gradvist fornyes. På den måde ændres vores krop nærmest umærket fra barn til ung, til voksen og videre til gammelt menneske.

For at anskueliggøre, hvor radikal en forandring der i virkeligheden er tale om, beder Martinus læseren forestille sig, at de forskellige aldre var inddelt i klart adskilte organismer, og at forvandlingen mellem disse organismer mere radikalt skete ved, at *samtlige mikrovæsener* blev udskiftet på en gang. Hvis vi nemlig forestiller os, at det var tilfældet, ville der være tale om en serie af egentlige dødsprocesser, hvor organismen successivt gik under og blev erstattet af en helt ny og anderledes organisme. Selvom forestillingen kan virke søgt eller ligefrem abnorm, er det rent faktisk efter dette princip, at sommerfugle, der gennemløber et larve-, puppe- og sommerfuglestadium, oplever deres livsforlyelse. Mellem de skarpt adskilte stadier eller livsafsnit oplever disse insekter en slags dødsproces inden for det enkelte lokale jordliv.

Sammenlignet med sommerfuglenes stadier er menneskets kontinuerlige måde at forny sin organisme på en overlegen fornyelsesform:

“At kunne skifte organisme ganske umærkeligt, som jordmennesket gør det i en fysisk inkarnation gennem stadierne barndom, ungdom, manndom og alderdom uden at skulle afbryde dagsbevidsthedsfunktionen, og at kunne have fornemmel-sen af, at det stadig er den samme organisme, uden at det i virkeligheden er det, er noget af et ideal i forhold til det udviklingsstadium, hvor væsenerne i en inkarnation skal gennemgå en slags dødsproces flere gange.“
(Reinkarnationsprincippet, s. 12)

Bag alle levende væseners fysiske kroppe – herunder sommerfugle- og menneskekroppe – findes et stråle- eller bølgeformigt legeme, der er ansvarligt for livsfornyelsen og organismeforvandlingen. Det er hvad enten det sker i adskilte etaper som hos sommerfuglene, eller det sker gradvist og næsten umærkeligt som hos det jordiske menneske. Martinus går i artiklen ikke i detaljer med de åndelige energilegemer, der befinner sig bag den fysiske organisme, men udfolder dette omfattende tema detaljeret i *Livets Bog* og andre steder i forfatterskabet.

Det er artiklens pointe, at på samme måde, som forvandlingen af den kropslige fremtræden i løbet af et enkelt, lokalt liv er identisk med organismeudskiftning, således er også døden en organismeudskiftning. I dette sidste tilfælde er der blot tale om en mere gennemgribende form for udskiftning, der skyldes, at det her ikke blot er atomer, molekyler og celler, der udskiftes, men organerne og dermed hele kroppen. Af den grund er det nødvendigt, at menneskets bevidsthed helt forlader den fysiske krop, som derved forvandles til en død krop eller et lig, mens bevidstheden overgår til at blive båret af de åndelige eller stråleformige legemer, der også bærer bevidstheden under søvnen. Døden er derfor ikke et ophør af liv, men en overgang til et midlertidigt ophold i den åndelige verden, der efterfølges af inkarnation i en ny krop.

Martinus taler i den forbindelse om *partiel død* og *total død*. Mens den partielle død foregår kontinuerligt i løbet af et jordeliv, afslutter den “totale død” et jordeliv. Denne afslutning er imidlertid

ikke afslutningen på livet, men skyldes kun, at det på det tidspunkt – hvad enten årsagen er ulykke, sygdom eller alderdom – er nødvendigt at udskifte hele organismen. Denne totale organismeudskiftning er således i principippet den sammen som den kontinuerlige, men blot i en mere *drastisk* udgave. Alt det, vi forbinder med “dødens gru”, er udelukkende et resultat af den *chockvirkning*, der er opstået som en følge af denne organismeafnyelsesproces, hvor hele den fysiske organisme skiftes ud.

De levende væseners organismeudskiftnings-proces er underkastet evolutionen

Det er et stort, gennemgående tema i Martinus’ forfatterskab i detaljer at redegøre for det næste trin i den jordmenneskelige udvikling eller evolution. I den forbindelse forklarer Martinus i artiklen, at på samme måde som sommerfuglens organismestadier inden for et enkelt jordeliv er udtryk for en organismeudskiftningstilstand, der er mere primitiv end menneskets, således findes der også en tilstand, som er mere udviklet end den forholdsvis drastiske proces, vi i dag kalder døden. Med tiden vil døden ændre sig til at blive en gradvis forvandlingsproces, der vil erstatte den nuværende bratte overgang fra en tilstand til en anden, og da vil væsenets vekslen mellem den fysiske og åndelige livsoplevelse ikke længere hæmmes af en ”dødsproces”, men blive lige så fuldkommen som overgangen fra barn til ung og fra ung til voksen og fra voksen til gammel.

Martinus formulerer det i artiklen på denne måde: “Det er Forsynets eller Guddommens vilje, at det levende væsen skal nå frem til gennem en lang periode i udviklingsspiralen at kunne opleve sin evige tilværelse uden de organismeafbrydelser, som må finde sted i en udviklingsspirals planterige og dyrerige. Det vil altså sige, at en sådan umærkelig organismeudskiftning, som det jordiske menneske er nået frem til at beherske inden for et enkelt jordliv, engang i fremtiden også vil beherskes af samme væsen, når det glider fra den fysiske tilstand over til den stråleformige.” (*Reinkarnationsprincippet, s. 16*)

Den tilværelse, vi da vil opleve, svarer til den, Jesus henviser til med begrebet ”opstandelse”:

”Det er i virkeligheden begrebet ‘opstandelse’, der med tiden skal blive en realitet for det

jordiske menneske, som, når det er nået frem til et sådant udviklingstrin, hvor det med sin viljekraft behersker materien, ikke mere kan betegnes som et ‘jordmenneske’, men som et ‘rigtigt menneske’, et ‘menneske i Guds billede’.” (*Reinkarnationsprincippet*, s. 16-17)

På det nuværende udviklingstrin karakteriserer Martinus det jordiske menneske som et ufærdigt væsen og placerer det i dyreriget, fordi det endnu ikke har udviklet sig til at blive et sandt menneskeligt væsen. Det vil ændre sig i takt med, at det gennem lidelseserfaringer bliver mere medfølende og dermed efterhånden bliver i stand til at handle et hundrede procent kærligt over for alle levende væsener. Dette ”nyopstandne” menneske vil som Kristus opleve at være ét med Gud, og det vil ikke længere skulle dø og fødes på den omstændelige måde, som er gældende i dag.

Om kunsten at dø

Mens dette udviklingstrin endnu hører fremtiden til, er det her og nu værd at hæfte sig ved, at det allerede inden døden er muligt at forberede sig på døden. Det gør man bedst ved at leve sit liv i overensstemmelse med universets love, som opfyldes ved at være kærlig i sin handlemåde over for alle levende væsener. Bestræber man sig på det, indstiller man derved sin tankegang og væremåde på den livsform, man vil opleve efter døden, og dermed bliver overgangen til det åndelige plan lettere den dag, døden indfinder sig:

“Men allerede nu har det enkelte jordmenneske mulighed for at gøre døden til noget smukt i stedet for noget rædselsfuldt. Det kan lære at dø, ved at det lærer at leve, det vil sige, ved at det lærer livets love at kende og søger at leve i overensstemmelse med dem. Jo mere et menneske lever med sine tanker, følelser og handlinger på bølgelængde med universets grundtone eller den universelle moral: at være til gavn og glæde for levende væsener, desto lettere vil døden blive, når den engang kommer. Den vil føles som en livsfornyelse, en herlig hvile fra det til tider lidt besværlige liv i den fysiske materie. Men det vil ikke blive en hvile, som den man får i en lænestol eller på en sofa, nej, det bliver på samme måde, som man oplever det i den mest vidunderlige ferie, man kan tænke sig. Med sin tanke som befordringsmiddel besøger man zoner og sfærer alt efter ønske, og også dette er baseret på

universelle love.” (*Reinkarnationsprincippet*, s. 19)

På et tidspunkt ønsker væsenet sig tilbage til den fysiske verden, og det inkarnerer da og får en ny, frisk organisme, der opbygges under fosterstadiet. Dermed får væsenet i det nye fysiske liv nye muligheder for at lære at tænke og leve således, at det efterhånden kan overvinde døden.

Med *Reinkarnationsprincippet* viser Martinus, at menneskets angst for døden er selvskabt. Han viser hvorledes det enkelte menneske gennem studiet af åndsvidenskaben kan blive fortrolig med, hvad dødsprocessen reelt indebærer, og at den angst og uvished, der ofte er forbundet hermed, kan overvindes og erstattes af tillid og tryghed. Det betyder imidlertid ikke, at døden er uden gener, for døden markerer afslutningen på et jordeliv og indebærer dermed afsked mellem mennesker, der er knyttet til hinanden, og selvom man som pårørende med sit intellekt erkender, at døden blot er en ændring i tilstand, vil der stadig være følelser af savn. De forsvinder ikke uden videre, men indtil vi gennem udvikling overvinder døden og forvandles til ”nyopstandne mennesker”, hjælper det at vide, at den døde lever og har det godt.

Som vi har set præsenterer Martinus i artiklen *reinkarnationen* som et alment organismeudskiftningsprincip. Anskuer man artiklen på baggrund af forfatterskabet som helhed, er der mange aspekter af reinkarnationen og den åndsvidenskabelige grundelse herfor, som artiklen ikke medtager. Herunder karmaloven og spiralkredsløbet med umådelige perioder, der veksler mellem kulminerende mørke og kulminerende lys. Hele det vidstrakte overblik over verdensaltets kosmiske struktur, som Martinus præsenterer i *Livets Bog* og andre steder i sine værker, der yderligere stadfæster reinkarnationen som et åndsvidenskabeligt faktum, henvises der til i artiklen, men disse aspekter inddrages ikke. I stedet demonstrerer Martinus, hvordan man ud fra enkle hverdagsbetragtninger kan lære at se reinkarnationen som en naturlig proces, der gør den afslutning på livet, som mange forbinder døden med, til en illusion.

Følgende spørgsmål blev stillet Martinus...

“Hvorfor har ”Martinus-Bevægelsen” ikke et passende navn, ved hvilket den kan kendetegnes ligesom de andre åndelige bevægelser, såsom Teosofi, Antroposofi, Indre Mission, Jehovas Vidner etc.?”

Martinus svar:

“Da der ikke under nogen som helst form omkring mit åndsarbejde eksisterer og heller aldrig nogensinde vil komme til at eksistere forenings-, sekt- eller religionsdannelse med opsatte love og forskrifter, med sakramenter og dåbshandlinger etc., vil der her således ikke være nogen som helst ”Bevægelse” at give navn.

At mit åndsarbejde får flere og flere interesserede studiedeltagere og læsere betyder dog ikke, at disse derved kan udtrykkes som et organiseret, religiøst samfund. At man studerer eller læser mine værker betyder lige så lidt, at man derved danner menighed, sekt eller kirke, som hvis man læser andre forfatteres videnskabelige værker. Da hele mit åndsarbejde kun går ud på at være en undervisning eller en manifestation af kundskaber i form af verdensbilledets analyser og derigennem blotte betingelserne for næstekærligheden eller den humane livsførelse eller væremåde, der gør mennesket identisk med verdensfreden, kan mit arbejde således ved sin intellektuelle struktur aldrig nogen sinde blive en religion, baseret på tro.

Det kan derimod udelukkende kun blive en skole, en læreanstalt, en institution for vejledning og uddannelse i livsvidenskab, hvorved den udviklede studerende kan blive i kontakt med sin guddommelige omskabelse fra dyr til ”Mennesket i Guds Billede”.

Dette mit arbejde er således for absolut alle sandhedssøgere ganske uafhængigt af hvilken religion, nation eller race, de så end måtte tilhøre. Mine analyser er ligesom en hvilken som helst anden videnskab absolut neutral og upartisk.

Da mit åndsarbejde således er en manifestation af og en vejledning i verdensbilledets evige analyser, kan det slet og ret kun være at betegne som kosmisk videnskab, der igen er det samme som ”åndsvidenskab”, ligesom de studerende af denne åndsvidenskab kun kan være at udtrykke som ”Åndsforskere”.

At udtrykke mit åndsarbejde og dets interesserede forskere ved nogen anden betegnelse kan kun være udtryk for en total misforståelse.”

Kosmos, 1/1989 – side 13

Udødelighed

Af Jan Schmidt

Når vi har fået tilstrækkelig mange lidelseserfaringer, så bliver vi modtagelige for teoretisk undervisning. Det vil bl. a. sige Martinus' kosmiske analyser. De viser os udødeligheden, meningen med det såkaldte onde. De viser karmaprincippet, at vi selv er den første årsag til vores skæbne, og de viser, at man skal lære at tilgive dem, der udsætter os for ubezageligheder, fordi de handler i uvidenhed. De viser vejen ud af mørket, som er det samme som at følge Kristi eksempel. De viser, hvorfor Kristus havde ret, hvorfor bjergprædikenen er korrekt. De viser, at vi dybest set ikke har noget at frygte, at al smerte har et kærligt formål, nemlig at afskaffe smerten og erstatte den med velvære, lykke og visdom. De viser, at alt er såre godt. Der er en mening med mørket, og denne mening er at komme ud af mørket, beriget med så omfattende en visdom, at man får evne til at handle kærligt i alle situationer og dermed gøre sin væremåde identisk med Guds væremåde, hvormed man bliver modtagelig for Guds bevidsthed, "Den hellige ånd" eller kosmisk bevidsthed. Da er man nået til det virkelige liv, ét med Gud og sin næste i milliarder og efter milliarder af år, indtil man bliver træt af det og efter trænger til livsfornyelse.

Martinus kosmiske verdensbillede er beskrevet i Martinus' samlede værker, som Martinus gav fællestittelen "Det Tredie Testamente". Martinus verdensbillede hedder også 'Det *Evige* Verdensbillede'. Det viser evigheden. Det viser udødeligheden. Det viser, at vi er udødelige, at vi er evigt levende i forskellige tilstandsformer, sådan at den fysiske død blot er en overgang til et åndeligt legeme, hvor der endda er rarere at være end på det fysiske plan, hvorefter man kan vende tilbage i en ny fysisk krop, når der er behov for det. Og sådan fortsætter vi i al evighed - og uden nogen sinde at være startet... Ved at forstå at vi er udødelige, kan vi slippe megen overflødig frygt - nemlig al den frygt, der bygger på den urigtige forestilling, at den fysiske død er en absolut død. Og da dødsfrygten ligger til grund for mange andre former for frygt, er der således rigtig meget frygt, der kan slippes gennem erkendelsen af vores udødelighed.¹

Samtidig er erkendelsen af udødeligheden nøglen til at forstå, hvorfor der er så meget lidelse, elen-

dighed og galskab i verden. Der er nemlig mening med galskaben. Det kan man kun se gennem en forståelse af udødeligheden. Når vi er udødelige, så er det mest hensigtsmæssigt, hvis dette evige liv er meningsfuldt og indeholder så meget lykke som muligt. Og sådan ER det evige liv rent faktisk!

Alt er såre godt!

Universets grundtone er alkærligheden², hvilket vil sige, at meningen med livet er at opleve denne alkærlighed. Men hvorfor så den fornævnte lidelse, ulykke og galskab, som det ser ud til, at der lige frem er mest af i verden? Ja, igen er udødeligheden nøglen til forståelse af, at der ikke bare er en kærlig mening med galskaben, men at lidelsen og elendigheden også er noget absolut sekundært i vores evige tilværelse, idet den er begrænset til et absolut minimum og koncentreret til en særlig zone i det evige liv, som vi må gennemgå med jævne mellemrum. Denne zone er det fysiske tilværelsесplan, som vi befinder os på. Det er det evige livs helvedeszone, hvor vi i øjeblikket befinder os.

Men hvorfor skal vi gennemleve en helvedesepoke? Det skal vi for at opleve en kontrast til kærligheden. Denne kontrast – lidelsen og ulykkeligheden - er selve grundlaget for at kunne opleve modsætningen: kærlighed, visdom og lyksalighed.

De mange lidelser vi oplever, tager vi med fra liv til

1 Læs evt. også "Udødelighed" (<http://martinus-webcenter.dk/files/download/smaboger/sb-23-1-de-levende-vaeseners-udoedelighed.pdf>), "De levende væseners udødelighed" (<http://martinus-webcenter.dk/files/download/smaboger/sb-23-1-de-levende-vaeseners-udoedelighed.pdf>) samt "Hinsides Dødsfrygten" (<http://martinus-webcenter.dk/files/download/smaboger/sb-21-2-hinsides-døedsfrygten.pdf>)

2 Martinus, Livets Bog V, stk 1725, side 2008 og stk 1787, side 2080 (m.fl.)

liv som erfaringer, der til sidst bliver til visdom. De bliver til praktisk erkendelse af, hvad der er godt, og hvad der er ondt. Og alene med denne viden, får vi evne til at gøre det gode og dermed også opleve det gode.

Når vi nu længes efter fred, så er det fordi, vi har levet mange liv i ufred. Men for meget længe siden, var det anderledes. Der havde vi levet i enorme tidsepoker af fred, og derfor længtes vi faktisk efter ufreden. Det kan være svært at forstå, når man er meget træt af ufred, at der kan være andre væsener, der er i den stik modsatte situation, som længes efter ufreden. Men sådan er det evige liv. Der er ikke nogen livsform, uanset hvor fuldkommen den er, som man aldrig bliver træt af. Det er samme princip, der gør, at hvis man fik sin livret hver dag, så ville man til sidst råbe og skrige efter at få lov til at spise noget andet. Dette princip kalder Martinus sult- og mættelsesprincippet.

Og det er dette princip, der har medført, at vi nu lever i et større eller mindre helvede. Vi har ønsket det engang. Vi høster som vi sår. Vi er selv den første årsag til vores egen skæbne. Men vi ønsker vel ikke lidelse? Nej, det gør man normalt ikke. Men man kan ønske ting, der i første omgang ser ud til at være behagelige for en selv, men som fører til lidelse uden vi ved det. Når vi kan ønske ting, som vi ikke ved fører til lidelse, så skyldes det altså uvidenhed.

Uvidenhed er altså nøglen til forståelse af alt det, vi kalder ”det onde”. Hvor uvidenhed fjernes ophører det såkaldte ”onde” med at eksistere³. Derfor er der heller ikke nogen eller noget at bebrejde. At bebrejde er altid et udtryk for uvidenhed. Når uvidenhed fjernes, er der ingen at bebrejde. Vi er selv årsag til vores skæbne, hvad enten den opleves som lykkelig eller ulykkelig. Men vores ulykkelige skæbne skaber vi altid i uvidenhed. Vejen ud af ulykkelig skæbne er således at fjerne uvidenhed. Den primære måde at gøre det på er, at vi får den lidelseserfaring, som er nødvendig for at kunne skelne mellem godt og ondt, og som samtidig udvikler vores medlidenhedsevne eller hvad vi kan nænne at gøre af ubehaglige ting mod andre. Den sekundære måde er som nævnt indledningsvis, at vi beriget med rigeligt af lidelseserfaringer, er begyndt at hunge efter meningen med livet og dermed er blevet modtagelige for at forstå de kosmiske analyser. Med dem kan vi

i samme grad som vi er tilstrækkeligt modne, kultivere vores lidelseserfaringer, hvilket igen vil sige, at sætte dem ind i deres rette sammenhæng set fra det kosmiske eller evige perspektiv. Dermed kan vi selv bevidst arbejde med på at frigøre os fra mørket og lidelserne.

I virkeligheden er helvedeszonens formål, som vi pt. lever i, alene dette at forny vores livsoplevelsesevne gennem at skabe en fuldkommen evne hos os til at skelne mellem godt og ondt, hvilket er ensbetydende med at forny vores alkærighedsevne, så denne bliver intet mindre end kulminerende kærlighed, og dermed bliver vores væremåde ét med universets grundtone - ét med Gud. Det er målet for alle levende væsener, og det er mørkets eller lidelsernes dybeste formål. Vi, som udødelige levende væsener, overlever og går dermed sejrigt igennem alle lidelser, ydmygelser og nederlag, beriget med nye erfaringer for, hvad man ikke skal gøre! Mørket er således en ligeså stor guddommelig velsignelse som lyset, idet lysets eksistensgrundlag udelukkende kan begrundes i mørkets og lidelsernes eksistens.⁴ Lidelserne er således også et gode – omend et ubehageligt gode. Alt er derfor såre godt. Det ubehagelige gode er med dette evige formål derfor også evigt begrænset til at være så begrænset som overhovedet muligt og alene tilstrækkelig meget til, at vi kan blive fuldkomne gudemennesker, der lever med samme alkærighed, alvisdom og almagt som Guddommen selv – endda lige så længe, vi selv har lyst til det!

3 Martinus, Livets Bog I, stk 19, side 18

4 Martinus, Livets Bog I, stk 21, side 21, stk

35, side 37, Livets Bog V, stk 1678, side 1959, Livets Bog VI, stk 2233. side 2513, Det Evide Verdensbillede III, symbol 33, De dyriske og menneskelige tankeklimaer, stk 45, side 276 (m.fl.)

*Jeg læste engang en parabel om en vandtank. Jeg gengiver den her efter hukommelsen og opdaterer den lidt.
/ Ejnar Hjorth.*

Vandtanken

En parabel

Der var engang et land, hvor der var en langvarig tørke. Næsten alle brønde var tørre og folk tørstede. Men der var en mand, som endnu havde vand i sin brønd. Folk kom til ham og bad om at få lidt vand, men han sagde: "Hvis jeg giver jer vand, kommer jeg jo selv til at tørste. Brønden er på min ejendom og det er mit vand".

Ejeren frygtede, at også hans brønd ville tørre ud. Derfor ville han bygge en stor vandtank og fyldte den op, så han altid havde vand. – Han fik lavet en kæmpestor vandtank.

For at få folk til at hjælpe sig med at fyldte den op, indgik han en aftale med dem. For hver spand vand de bar fra hans brønd til vandtanken, kunne de få 5 kr., og de skulle betale 10 kr. for hver spand vand de købte hos ham. Han syntes, at det var rimeligt, at han fik noget for at hjælpe dem og folk var tilfredse. Nu skulle de ikke dø af tørst. De kunne købe vand for de penge de tjente ved at fyldte vand i vandtanken og den blev efterhånden fyldt helt op.

Til sidst flød vandtanken over, for folk kunne jo kun købe en halv spand vand, hver gang de hældte en hel spand vand i tanken, og ejeren kunne ikke selv drikke alt det vand. Han fyrede derfor arbejderne, og nu havde de ingen penge at købe vand for. De protesterede over at skulle tørste, selvom vandtanken var fyldt. "Men det er jo mit vand", sagde ejeren.

Det udviklede sig til en krise. For at berolige folk, lod ejeren, som en slags godgørenhed, nogle få spande vand uddele til de tørstende. Han brugte selv vandet til en stor swimmingpool og lavede en sø i sin have til guldfisk. – Efterhånden var der igen brug for at hælde vand i tanken. Nu var der arbejde at få. Krisen var ovre for denne gang.

Men det var et ustabilit system. – Snart var vandtanken fyldt igen og en ny krisetid opstod. Til sidst blev folk rasende og truede med oprør. Tankejeren ansatte nogle stærke mænd som vagter, for at holde folk væk. Det endte med krig. Tanken blev ødelagt, alt vandet strømmede ud og oversvømmede byen og ødelagde mange huse.

Til sidst blev der dog sluttet fred. Vandtanken og husene skulle genopbygges, og der skulle igen vand i vandtanken, så i lang tid var der arbejde til alle og nogenlunde fred. Til trods for at krisen var overstået, frygtede alle at det måtte gå galt igen. Ingen kunne dog finde ud af hvorfor. Tankejeren havde jo vandtanken. Men han kunne kun sælge vand, når folk havde arbejde og tjente penge. Hvorfor gik det altid galt?

Ejeren ansatte nogle "vismænd" som skulle løse problemet. – En foreslog, at man kunne bruge lidt mindre spande, så det varede længere inden tanken var fyldt op. – En anden foreslog, at man automatisk uddelte lidt penge, som en slags borgerløn, så de stadig kunne købe vand. Men var det ikke umoralsk, at give folk penge, når de ikke arbejdede? – En af "vismændene" var så fræk, at han sagde, at det måske også var umoralsk, at kun

én ejede alt vandet, når alle havde brug for vand og burde have lige adgang til det! Ham ville man ikke høre på! – Til sidst besluttede man at bruge nogle mindre spande, samt at uddele lidt understøttelse.

Et nyt problem opstod, da der kom folk fra andre lande, der også manglede vand. De tilbød at bære vand til tanken for kun 4 kr. Det skabte nye konflikter. (Og så så de tilmed ”forkerte“ ud!).

Men det blev endnu værre. Tankejeren fik lavet et robotsystem som automatisk fyldte vandtanken op. Alt blev automatiseret og nu var der slet ikke mere arbejde til folk. ”Vismændene“ kunne ikke finde nogen løsning og det endte igen med en stor

krig. Vandtanken, automaterne og husene blev ødelagte og mange døde. – Hvor længe og hvor mange gange skulle dette mon blive ved?

Til sidst kom nogen på den tanke, at det muligvis ikke kun var i systemet, at den største fejl var, men hos menneskene selv. *Rigtige* vismænd havde jo tidligere fortalt, at løsningen på de store problemer var den rette menneskelige væremåde. Man skulle, i fællesinteresse, dele vandet og samarbejde i harmoni om de goder, som alle burde have del i.

Til sidst kom en vismand der hed Martinus. Han skrev en lærebog om den rigtige væremåde. Det var LIVETS BOG, som er Det Tredie Testamente. Her var der anvisning på, hvordan man i praksis, ved at øve sig, kunne forbedre sin væremåde. Men det afhæng af den enkeltes iver, motivation og sindelag. Til at begynde med var det kun ganske få, som havde det rette sindelag, og de måtte gennem ”lektien“ mange gange. Så det tog lang tid, ja, endog flere inkarnationer, inden alle havde lært den rette væremåde. Men udviklingen gik den rette vej og til sidst ændrede flere og flere efterhånden deres holdning og sindelag.

Så da alle havde lært at have den rette væremåde, kunne de drikke alt det vand de havde behov for og det var gratis. – Ingen skulle være slave for andre og der var ikke mere brug for nogen vandtank. Alt kedeligt arbejde var stadig automatiseret, så folk havde tid til at dyrke deres interesser. Og den største interesse folk nu havde, var at hjælpe hinanden og at være til glæde og gavn for andre.

Nu havde menneskene lært at leve i fred og fordragelighed, ja, endog i næstekærlighed, sådan som det fra begyndelsen var meningen fra Skaberens side.

Hvad der burde være enhver regerings og ethvert politisk partis største opgave

Vejen til freden

Burde det ikke være enhver regerings eller myndigheds såvel som ethvert politisk partis største opgave at befordre en videnskab, der gør det til en selvfølge for ethvert væsen, hvilke umådelige private og offentlige goder det ville bringe at få fjernet den overtro i det ellers så intellektuelt eller materiel-videnskabeligt udviklede menneske, at andre væsener er dets fjender, og at de må bekæmpe disse væsener med våben, mord, drab og ødelæggelse?

Med fjernelsen af denne overtro vil man komme til at se, at det eneste onde, der eksisterer, er inden for hvert enkelt uindviet menneskes eget mentale område.

I kraft af dette onde bliver mennesket sin egen dødsfjende. I absolut forstand har mennesket ikke noget som helst fjendtligt område i hele det store univers.

Alt er til for at tjene det levende væsen. I virkeligheden findes der absolut ingen anden vej til den af hele menneskeheden så stærkt ønskede varige fred på Jorden end netop igennem videnskaben om det dyriske i mennesket og den heraf følgende praktisering af befordringen af dette dyriske områdets undergang i ens eget indre, i ens egen mentalitet, i ens egen hjerne, hjerte, kød og blod.

Årsagen til al oplevelse af vor ufred findes absolut kun i vort eget indre, absolut ikke i vore medvæseners indre.

Der findes kun årsagen til disse væseners oplevelse af ufred. Vi vil derfor aldrig i nogen som helst situation kunne bekæmpe krigen og dermed skabe fred i vort eget sind ved at forfølge og nedkæmpe andre væsener.

Citat fra *artikel skrevet af Martinus og bragt i bladet Kosmos i nr. 5-6, 1952.*

Kristus forudsagde Det Tredie Testamente

af Ingemar Fridell

Martinus åndsvidenskab gør krav på at være en altomfattende forklaring på livets mysterium, og åndsvidenskaben står således helt og holdent på egne ben. Alt er baseret på Martinus' selvoplevede erfaringer. Men hvorfor i alverden henviser han så så ofte til Bibelen og til 2000 år gamle udtalelser af Jesus fra Nazaret? Hvorfor kalder han sit værk for Det Tredie Testamente?

Man behøver ikke at være religiøst troende i konventionel forstand for at fascineres af Jesus. Der findes næppe nogen anden person i menneskehedenes historie, der har vakt større interesse og forundring. Der er gennem tiderne skabt mængder af litteratur og film af mere eller mindre spekulativ karakter i forsøget på at kaste nyt lys over gåden omkring hans person og livsgerning. De "gammeldags" troende har på sin side taget en noget mærkelig forklaring til sig. Den indebærer, at Jesus på én gang var både Guds enbårne són og Guddommen selv i egen høje person. Men hvem var Jesus egentlig? Og hvilken forbindelse er der mellem ham og Martinus' livsværk med benævnelsen Det Tredie Testamente? For at forstå dette er Martinus' beskrivelse af begrebet verdensgenløsning af central betydning.

Verdensgenløsningsprincippet

Ordet genløsning har sin oprindelse i den jødisk-kristne forestilling om, at nydelsen af den forbudne frugt førte til, at Adam og Eva blev fordrevet fra Paradisets Have. Denne oprindelige synd gik derefter – påstod man – i arv til alle kommende generationer, der blev født i menneskeslægten. Men man antog, at Jesus i sin rolle som frelser, genløser eller forløser (fødselshjælper) gennem sit blodoffer på korset kunne give menneskene en mulighed for frelse under forudsætning af, at de troede blindt på ham.

Martinus forklarer begrebet genløsning på en helt anderledes måde. Det er i kraft af verdensgenløsningsprincippet, at Guddommen gang på gang lader nye og mere inspirerende tankesæt inkarnere i

den jordiske sfære for at lede menneskeheden videre i dens udvikling hen imod alkærlighed og kosmisk bevidsthed. Det vil nu blive nødvendigt for det moderne menneske at få kendskab til det kosmiske verdensbillede og at skaffe sig information om livsmysteriets løsning. Uden kosmiske analyser kan ingen nå hele vejen frem til permanent kosmisk bevidsthed, hævder han. (Jf LB I: 248, LB V: 1896-7 samt DEV II: 21.18).

Jesu profetier

Jesus ses af Martinus som den største af alle de verdensgenløsere, der har levet her på Jorden. Kernen i hans forenklede, men storlæde, budskab er vigtigheden af at kunne tilgive sin næste, at udvikle medmenneskelig kærlighed og omsorg for sin næste, samt betydningen af at oprette et personligt gudsforhold ved hjælp af bønnen. Dette gik langt ud over, hvad den tids mennesker kunne fatte. Men i den såkaldte afskedstale bebuder Jesus urolige tiders komme som fødselsveer forud for en ny tid, samt at der vil ske en videreførelse af alt, hvad han har sagt og gjort, i form af Helligåndens komme. Følgende citater fra Johannesevangeliet er efter min mening af stor interesse for en dybere forståelse af forbindelsen mellem Jesus og Det Tredie Testamente.

"Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer." (Joh. 16.12-15). [...] "Sådan har jeg talt til jer i billeder; der kommer en tid, da jeg ikke mere skal tale til jer i billeder, men ligeud forkynde for jer om Faderen. Den dag skal I bede i mit navn, og jeg siger ikke til jer, at jeg vil bede til Faderen for jer, for Faderen selv elsker jer, fordi I elsker mig og tror, at jeg er udgået fra Faderen." (Joh. 16.25-27). "... og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt." (Joh. 16.8-10). "Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som

udgår fra Faderen, skal han vidne om mig.” (Joh. 15.26). ”... han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.” (Joh. 14.26).

Hvad betyder Helligånden, som Jesus taler om i sin afskedstale? – Ifølge Martinus betyder Helligånden hellige tanker og hellig viden, det vil sige kosmiske analyser. Med andre ord: Martinus så sit livsværk som dén fortsættelse af Jesu budskab, som Jesus selv har bebudet, og som er en forudsætning for, at mennesket kan komme videre i sin udvikling.

Guds plan i tre gigantiske trin

På Jesu tid fandtes alene den jødiske Bibel. Der var ingen andre nedskrevne ”testamenter”. De skrifter, der kom til at indgå i det såkaldte Nye Testamente, blev skrevet flere årtier efter hans død. Men når vi i vores tid kigger i bakspejlet, kan vi konstatere, at der nu findes hele tre testamenter: Det Gamle, Det Nye og Martinus’ Det Tredie Testamente. Det moderne menneske har således fået det privilegium at kunne overskue Guds overordnede plan, udløst i tre gigantiske trin med det formål at føre menneskeheden videre gennem årtusinderne.

I Det Gamle Testamente står der, at alle slægter skal velsignes i Abrahams ”sæd”. Abraham var et for sin tid usædvanlig humanit udviklet menneske, der ville adlyde Gud, men som ikke kunne få sig selv til at ofre sin søn på alteret. Hans humanisme såede et frø, der senere fandt udtryk i Mose-loven som et første primitivt rets- og statsdannelsessystem. Takket være Det Gamle Testamente og dets kulturelle og religiøse indvirkning i form af monoteismen, kunne Jesus fødes i Palæstina og gøre indtryk på en lille gruppe tilhængere. Og det i en sådan grad, at hans budskab i form af den såkaldte kristne lære og Det Nye Testamente lidt efter lidt blev spredt i hele det romerske rige, der med et vist forbehold kan beskrives som den tids modstykke til EU.

Martinus beretter, at der var noget helt specielt ved Jesu budskab og livsgerning. Indholdet i hans forkyndelse lå på så højt et plan, at det måtte deles i to afsnit. Gennem den i vores øjne ulogiske kirkelige teologi blev der lidt efter lidt banet vej for videnskabens og teknologiens trinvise fremmarch. Ligeledes blev der banet vej for tvivl, reformationer, splittelser og sekter, hvad der til sidst mundede ud i vantro og materialisme. De videnskabelige fremskridt, kombineret med bare en lille smule begynn-

dende humanisme, kom til at præge de vestlige samfund. En begrænset del af Jesu kærlighedsbudskab sivede ind i søndagsprædikener, i skoleundervisning, i sygepleje og omsorg baseret på kristne idealer. Menneskerettigheder, demokrati (om end ufuldkommen) og et mere eller mindre udviklet socialt sikkerhedsnet kom til at kendetegne den vestlige verdens kultur på en helt anden måde end i andre dele af verden.

Men vestens mennesker var også i front, når det gjaldt krig og våben, og de viste her for alle andre et dårligt eksempel til blodig efterfølgelse. Men selv dette var en nødvendig mellemstation i udviklingen fra barbari hen imod den moderne civilisation, der til sidst vil blive forvandlet til en fredelig kultur. Det er dette, der menes med, at alle slægter skulle velsignes i Abrahams sæd.

Der skjuler sig således en kontinuitet og en logisk udviklingsplan bag ved hele menneskehedens historie. Al human politik beskrives af Martinus som omformet religiøsit. Den politiske proces og det moderne samfund indebærer en gradvis transformation af menneskeheden og dens samfundssystemer. Andre religioner har ganske givet også betydet kolossal meget, ingen tvivl om det, men den moderne nogenlunde civiliserede verden er først og fremmest præget af tanker med udspring i den kristne kultur og i Jesu storstående kærlighedsbudskab.

Uden Jesus ingen Martinus

Martinus behøver som sagt ikke Bibelen som støtte for sine ræsonnementer. Hans verdensbillede tåler logisk granskning uden indblanding af andre teorier. Det lever op til alle krav i så henseende, om ikke på detailniveau, så i hvert fald når det gælder de grundlæggende evige principper. Det er altså ikke for Martinus egen skyld at han refererer til Bibelen og Jesus. Det er ikke foranlediget af nogen museal kulturhistorisk interesse, og det er ikke for at være venlig over for sin ”kollega” og ”samarbejdspartner” Jesus, eller for at retfærdiggøre ham ved at stille ham i et bedre lys. – Nej, alt er skrevet for vores skyld!

I århundredernes løb er vi gang på gang blevet mindet om Jesu kærlighedsbudskab (dog med begrænset succes, naturligvis). Uden denne påvirkning havde Martinus ikke kunnet fødes og fremlægge sit

verdensbillede, for der havde ganske enkelt ikke været nogen modtagelighed. Den nævnte humanistiske skoling og væksten i egen kærlighedsevne, stimuleret af lidelseserfaringer, er en forudsætning for at blive modtagelig for kosmiske analyser!

Kærlighedsevnen er i åndelig forstand en synsevne, altså en evne til at begribe noget, idet den gryende intuitive evne står i direkte forhold til den grad af kærlighedsevne, som man har formået at tilkæmpe sig. Alle verdensimpulser, såvel de gamle som den nye – der startede for omkring 150 år siden, og som ifølge Martinus påvirker os med en stadigt voksne styrke – er absolut nødvendige og forudsætter hinanden. Ifølge Guds og Forsynets egen plan og arbejdsmetode fremmer de vores åndelige udvikling trin for trin på en logisk og pædagogisk måde. Uden Abraham og Moses ingen Jesus, og uden Jesus ingen Martinus!

Da Martinus var barn og endnu ikke havde generhvervet sin tidlige kosmiske bevidsthed her på det fysiske plan, bad han altid, i alt hvad han foretog sig, til Jesus for at få moralsk vejledning. Da han i trediveårsalderen oplevede den store fødsel, så han i et syn, hvordan en kristusskikkelse gik ind i ham, og hvordan hele jordkloden drejede sig rundt med alle kontinenter, fartøjer osv. Senere forstod han, at dette betød, at det var hans livsopgave at føre Kristusmissionen videre!

Alt bliver åbenbaret

Martinus' livsværk er opfyldelsen af Jesu profeti om Helligåndens komme, der vil lægge grunden til en helt ny verdensmoral, hvilket er, hvad der mangler i dag på grund af den stadig mere udbredte materialisme. Symbolet Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse (symbol 23) illustrerer Jesu bebudede genkomst i skyerne og fuldbyrdelsen af den mission, der påbegyndtes for to tusind år siden. Denne mission er ikke bare en historisk lokalitet, som kan glemmes, uden at nogen har forstået dens virkelige rækkevidde. Guddommen springer aldrig over et eneste trin i udviklingen og sløser ikke med noget som helst i verdensgenløsningsprocessen. Jesus har selv utalt, at tider skal komme og gå, men hans ord skal evigt bestå! Det er i vores tid, at Jesu betydning for alvor skal genoprettes, idet hele hans livsgerning er blevet totalt misforstået. Folk spekulerer over, om Jesus blev forelsket eller

fik vredesudbrud og drev kræmmerne ud af templet med en pisk. Skulle Guddommen virkelig lade sig nøje med, at Jesu gerning i al fremtid forbliver misforstået uden nogensinde at komme ud i sandhedenes klare lys? – Nej, alt bliver åbenbaret, og hver eneste vigtige begivenhed i verdensgenløsningen har sin bestemte plads og giver os et fantastisk overblik over, og en fantastisk forståelse af, hvordan Guddommen og Forsynet arbejder.

Et vendepunkt i menneskehedens historie

Heraf fremgår, at Jesus står lige så meget i centrum i Det Tredie Testamente. Forskellen er, at Jesus ikke længere skal tilbedes, men ses som den fuldkomne model for vores fremtidige udvikling. Kirken og den konventionelle kristendom har ingenlunde monopol på Jesus Kristus! Da Jesus blev korsfæstet, betød det, ifølge Martinus' egne ord (som jeg faktisk havde den fordel at høre med egne ører), et vendepunkt i hele menneskehedens historie og udviklingsforløb: Det var fra da af, set ud fra jordklodens perspektiv, definitivt slut med at forsvere sig med vold! Det betød en så stor sejr for Jesus og hans jordiske mission, at det blev fejret med en stor fest på det åndelige plan. Men på den tid fandtes der mennesker, der var synske og troede, at de døde kom frem fra gravene!

Hvis man ikke forstår Jesu livsgerning, vil det være svært at forstå Det Tredie Testamentes storståede betydning. Man kan ikke repræsentere en højere moral eller måde at opføre sig på end den, som Jesus selv manifesterede på det fysiske plan. Når Martinus verdensbillede traditionelt omtales som kosmologi i stedet for Det Tredie Testamente – hvor sidstnævnte betegnelse er i overensstemmelse med hans udtrykkelige ønske – fremgår det overhovedet ikke på samme måde, at det drejer sig om hellige tekster og hellige bøger! Martinus' unikke og storståede livsværks kosmiske storhed formindskes efter min mening til en materiel lokalitet uden kulturhistorisk og åndelig forankring! Guds store plan og arbejdsmetode, hvor alt hænger sammen som led i en ubrudt kæde, fremgår ikke i sin helhed. Det er først nu i vores tid, at kristendommens epoke for alvor tager sin begyndelse!

Et vendepunkt i Sagens historie?

Hvordan kan det så være, at mange af de mennesker, der arbejder for Martinus' sag, føler ubehag

ved at kalde hans værk Det Tredie Testamente? – Måske på grund af en slags religiøs allergi eller aversion mod alt religiøst på grund af ubehagelige oplevelser i dette eller tidligere liv. Det kan også bero på en materialistisk opdragelse, en akademisk uddannelse eller en personlighed, der mere er præget af intelligensenergien end af følelsesenergien i balance. Mange frygter også, at navnet Det Tredie Testamente kan afskrække nogen fra at blive interesseret. Men det er jo i så fald ”tærskelens vogter”. Ifølge Lukasevangeliet (12.8-9) skulle Jesus have sagt følgende: ”Jeg siger jer: Enhver, som kendes ved mig over for mennesker, vil Menneskesønnen også kendes ved over for Guds engle. Men den, der fornægter mig over for mennesker, vil også blive fornægtet over for Guds engle.”

Hvad vinder vi i det lange løb ved at skjule sandheden om Martinus' enestående guddommelige rolle og hans forbindelse med Jesus? Min egen erfaring

er lige modsat: Navnet Det Tredie Testamente vækker større nysgerrighed end ordet kosmologi!

Det Tredie Testamente i historisk forankring

Uden den vesterlandske kultur i Abrahams kølvand, uden Jesus, uden videnskaben, uden materialismen og skolegangen, uden det moderne samfund, og uden dets begyndende humane indslag og politiske kamp for et mere retfærdigt samfund – uden hele denne forberedende skoling havde Martinus verdensbillede ikke kunnet modtages af dem, der nu er interesserede. Uden Guds plan, sådan som den føres ud i livet gennem verdensgenløsningsprincippets forskellige trin, ville der ikke være nogen kosmisk bevidsthed i sigte for den jordiske menneskehed!

**Uden Jesus – ingen Martinus,
intet Tredie Testamente!**

Uden Jesus - ingen Martinus, intet Tredie Testamente!

Talsmanden den hellige ånd

af Rolf Elving

At overveje, hvad et begreb som ”*Talsmanden den hellige ånd*” betyder, er ikke noget, moderne mennesker bruger mest tid på. Hvis de overhovedet kender til det. Vi lever endnu i materialismens tid. Ikke overraskende er det netop i Bibelen, at man kan finde oplysninger om dette begreb.

Når man kommer i kontakt med et værk, der hedder *Det Tredie Testamente*, ja, så får man atter anledning til at tænke over, hvordan dette begreb skal forstås. Hvorfor et *tredje* testamente?

Det Tredie Testamente er den samlede titel på Martinus forfatterskab. De to andre testamenter, som er gået forud, er *Det Gamle* og *Det Ny Testamente*. Disse to har nu fået en fortsættelse i form af et *tredje* testamente.

Inden for jødedommen var og er der stadig Messias-forventninger. Her genkendte man dog ikke Jesus som værende den Messias, man håbede og ventede på. Man venter stadig. Inden for kristendommen venter man nu på Kristi *andet* komme. Her har man jo i modsætning til til jøderne anerkendt, at Jesus var eller er Messias. Derfor har vi også et *nyt* testamente. Den i det Gamle Testamente forudsagte

Messias, der skulle komme, var nemlig Kristus.

Men det er ikke blot kristne, der venter på en fortsættelse. Inden for islam venter man også på Kristi genkomst. Jesus er højt respekteret og æret af en ægte muslim.

At det sidste ord ikke var sagt med hensyn til forståelsen af Gud og næsten kan underbygges med Jesu egne udtalelser. På hverdagsdansk lyder det således: ”Jeg har stadig meget at sige jer, som I ikke kan forstå endnu”. (Joh. 16:12)

Alt var således ikke sagt og skrevet om Jesu lære. Der var endnu noget tilbage at fortælle. Men hvem har evnerne til det? – ”Men det bliver Helligånden, den nye vejleder, som Faderen vil sende til jer i mit sted, som skal vejlede jer i alle ting og minde jer om alt det, jeg sagt til jer.” (Joh.14:26)

I fortalen til *Det Tredie Testamente* kan vi læse følgende ord om forfatterens baggrund og kvalifikationer:

”Jeg saa, at jeg var et *udødeligt* Væsen, og at alle andre Væsener i tilværelsen var *evige Realiteter*, der ligesom jeg selv havde en uendelig Kæde af *tidlige oplevede Liv bag sig*, at vi alle var udviklede fra lave primitive Former for Tilværelse

til vort nuværende Stadium, og at dette kun var *et midlertidigt Led* i denne Udviklingsskala, og at vi saaledes var på Vej fremad til gigantisk høje Former for Tilværelsесplaner i det Fjerne.” [...] (Martinus: Livets Bog I, stk. 21. Kbh. 1932.)

Det allersidste forfatteren til *Det Tredie Testamente* gjorde var at afsløre sit værks officielle titel. Martinus forlod denne verden i marts måned 1981, og et halvt år senere, den 24. november, udkom for første gang hans værk officielt med titlen *Det Tredie Testamente* på Borgens Forlag. Forfatteren havde i stilhed skrevet på sit værk i 60 år. Først til allersidst bekendtgjordes værkets titel. Der var et formål med det. Formålet var, at denne gang skulle *personen* ikke stå i fokus, men udelukkende: “Hvad siger han?”. Tidligere måtte en suveræn autoritet, som den Kristus var, nærmest suggerere sine tilhængere med undergerninger – for eksempel stå op af graven og vise sig efter korsfæstelsen – for at bevise, at han var “gudesendt”. Og på trods af at han talte i forholdsvis enkle lignelser, kneb det alligevel med at forstå den dybere mening. Han måtte forklare dem yderligere – endda også for sine disciple. Hans egne udvalgte disciple.

Denne gang handler det således ikke som forrige gang om *at tro*, men om *at vide og forstå*. Det handler om evnen til at selv forstå, at selvopleve de højeste ting. “Den dag skal I bede i mit navn, og jeg siger ikke til jer, at jeg vil bede til Faderen for jer”. (Joh. 16:26)

Menneskehedens bevidsthed er i dag ikke på samme trin som for to tusind år siden. Den tid skulle komme, da også den intellektuelle side af kristendommen skulle blive åbenbaret. Det skulle vises, at de udødelige ord, som den rummer, ikke blot er smukke ord, men virkelige realiter, videnskabelige sandheder. At elske sin næste

som sig selv er vejen til Gud. Kristus skulle forherliges og Gud retfærdiggøres. Dertil kræves der en forklaring af intet mindre end *det evige verdensbillede*, kontrollerbart også for forstanden. Det er det “meget”, som også Kristus kunne fortælle, men som mennesker ved denne tid ikke kunne bære. “Sådan har jeg nu talt til jer i billeder; der kommer en tid, da jeg ikke mere skal tale til jer i billeder, men ligeud forkynde for jer om Faderen”. (Joh. 16:25)

Hvad er så *helligånd*? Ifølge *Det Tredie Testamente* forfatter er ånd det samme som bevidsthed, tanker og viden. Hellig er et andet ord for sand. Hellig viden er således sand viden om det højeste, livsmysteriets løsning, vort forhold til Gud, verdensaltet og næsten.

Kristi genkomst er således ikke en person, der pludseligt viser sig på himlens skyer. “Hvis der kommer nogen og fortæller jer, at Messias er kommet og befinder sig her eller der – så tro ikke på det.” (Matt. 24:23)

Skyerne er symbolet på, at helligånden skal vise sig, når der er store og voldsomme kriser. Med skyerne følger, regn, storm, torden og uvejr. Når mørket er på sit højeste, skal helligånden blive synlig for at vise vejen. Kristi genkomst sker således i bevidsthederne, “ligesom lynet går fra østen og lyser indtil vesten”. Det lader sig ikke gøre for en enkelt person. Kristi genkomst er en bevidsthedsforandring. Det er evnen til at tilgive alt, også en korsfæstelse, der får de mørke skyer på himlen, krig og fjendskab, til at forsvinde.

Hvad er åndsvidenskab?

af Ingemar Fridell

Kosmisk bevidsthed er åndsvidenskabens grundforudsætning.

Martinus samlede litterære værk med navnet Det Tredie Testamente udgør ifølge ham selv fundamentet til en kommende åndsvidenskab. Videnskab i ordets egentlige betydning indebærer viden, og kun en korrekt beskrivelse af livets virkelige forhold kan gøre krav på at kaldes videnskab. Eftersom virkelig viden må komme fra et individs egen realistiske oplevelse af virkeligheden, som den er, fordres det af åndssvidenskab, at den skal kunne beskrive tilværelsen på en måde, som kan bekræftes gennem selve livets oplevelse.

Det er en almindeligt forekommende opfattelse, at ingen kan vide noget som helst om eksistensen af en åndelig side af virkeligheden med sikkerhed, da det ikke kan bevises rent fysisk. Kan der så findes en åndsvidenskab? – Ja, ifølge Martinus udgør den materialistiske videnskab kun videnskab i fosterstadiet. I fremtiden kommer videnskaben også til at omfatte hele den usynlige, bagvedliggende del af virkeligheden. Når modsætningen mellem den i dag rent materialistisk baserede naturvidenskab og tilværelsens åndelige dimensioner elimineres, og de smelter sammen til livsvidenskab, kommer denne nye videnskab til at danne basis for en fremtidig verdenskultur i logik og kærlighed.

Hvis man formår at finde frem til den dybeste essens i alle former for lokalt ’tidspræg’, theologiske spekulationer og primitive menneskers forvirrede forestillinger, kan man se, at mange af de visdomstanker som udtrykkes i oprindelige religiøse skrifter, faktisk udgør evige sandheder, som fortidens mere eller mindre kosmisk indviede mennesker har formidlet videre, dog ofte i symbolsk form, helt frem til vore dage. Med dette som grundlag kan Martinus sagtens henvise til Bibelen og til udtalelser af Jesus Kristus for 2000 år siden, uden på nogen måde at svække sin påstand om, at det verdensbillede, som analyseres og forklares i Det Tredie Testamente, indeholder evige, videnskabelige sandheder.

Forudsætningen for, at man overhovedet skal kunne tale om åndsvidenskab er, at der findes en bevidsthedstilstand, i kraft af hvilken, tilværelsens åndelige realiteter kan iagttages med samme lethed som tilværelsens fysiske realiteter. Denne intuitive bevidsthedstilstand er den kosmiske bevidsthed, som indebærer, at et levende væsen befinder sig i permanent kontakt med verdensaltets ubegrænsede vidensocean. Hele Martinus’ livsgerning vidner om, at der findes et stadium i udviklingen, hvor et menneske kan hente al sin viden fra sig selv, og derigennem blive sin egen højeste kilde til kundskab. Menneskene på jorden er uden undtagelse på vej mod dette høje udviklingstrin, hvor intuitionen er fuldstændig underlagt viljens kontrol.

Ikke alle oplever Martinus Verdensbilledes som videnskab

Eftersom en permanent kosmisk bevidsthed uvilkårligt betinges af en fuldt udviklet kærlighedsevne, og da denne evne endnu befinder sig i sin spæde begyndelse hos de fleste, kan menneskene endnu ikke opleve tilværelsens åndelige realiteter helt af egen kraft. Derfor er det de mennesker, som er kommet længst i deres humane udvikling, og som derfor begynder at kunne opleve virkeligheden intuitivt, som lettest kan bekræfte sandheden i de kosmiske analyser med baggrund i deres eget personlige erfaringsmateriale. For de mennesker, hvor den intuitive formåen endnu ikke er lige så fremtrædende, opleves åndsvidenskaben ikke som videnskab, men mere eller mindre som en ny religiøs trosform.

Dette betyder med andre ord, at det, som for ét menneske virker fornuftigt og sandfærdigt, meget vel kan opfattes som ren fantasi af en anden, beroende på deres forskellige erfaringer. Mange humane mennesker begynder imidlertid at kunne ane en ’rød tråd’ og et mønster i sine livserfaringer, og begynder mere og mere at kunne opleve både med sine følelser og med sin intelligens, begynder at forstå, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert. Når følelse og intelligens er blevet udviklet til en indbyrdes harmoni og balance hos et menneske, så hjertets stemme siger hende det samme som fornuften, kan hun begynde at opleve virkeligheden ved hjælp af intuition.

Forskellen på åndelige og fysiske beviser

Åndsvidenskaben skal naturligvis kunne underbygges ved hjælp af en eller anden form for beviser, men disse kan ikke være af samme slags, som de beviser den fysiske videnskab betjener sig af. Det som for de fysiske sanser er usynligt, kan man naturligvis ikke bevise via mål- og vægtdata; men det betyder absolut ikke, at der ikke eksisterer en verden uden for de fysiske sansers rækkevidde. Det virkelige problem er ikke mangel på beviser i åndsvidenskaben, men menneskenes vidt forskellige forudsætninger for at kunne forstå disse beviser.

For at kunne forstå fysiske beviser, kræves en vis iagttagelsesevne i kombination med et vist mål af intelligens. Det er derfor umuligt at bevise noget som helst for en hund f.eks. Men alle som har udviklet sin iagttagelsesevne og sin intelligens til et vist niveau, kan konstatere de samme fakta, uanset på hvilket udviklingstrin deres humane evne befinder sig. En morder og en nobelprismodtager kan begge se det samme i et mikroskop. At forstå åndelige beviser afgøres derimod af individets humane standard eller kærlighedsevne. På samme måde som en forsker må kunne tænke logisk for at se logikken og lovbundetheden i naturen, må denne have udviklet sin kærlighedsevne til et vist niveau for at opdage den kærlighed, som ifølge Martinus gennemsyrer tilværelsen overalt. Det som vi ikke har udviklet i krop og sjæl (indvendigt), kan vi givetvis heller ikke opdage i vor omverden. På det åndelige plan er kærligheden en evne til at se og forstå. Vor nuværende humanitet og medfølelse er frugten af vor samlede lidelseserfaring, og vor forståelse af livet afgøres primært af, hvor udviklet vor følelse er. Når vor følelse bliver tilstrækkeligt intellektualiseret, begynder vi for alvor at kunne forstå, det vi oplever. Mange reflekterer ikke videre over sine livsoplevelser, men betragter gerne sit liv som en stadig igangværende kamp mellem egne aktiviteter og tilfældighedernes spil. Endnu sværere synes det at være at se alt det, der hænder i hverdagen, som livets direkte tale, eller som en guddommelig, personligt afpasset kommunikation mellem det enkelte individ og Guddommen, sådan som Martinus har forklaret det.

Det er netop her, vi tydeligst kan se forskellen på fysisk og åndelig videnskab. Den fysiske videnskab

bygger fremfor alt på iagttagelse og katalogisering af tilværelsens fysiske realiteter. Hvor meget en forsker kan forstå af disse rent fysiske fakta, og i hvilken grad denne formår at foretage en korrekt bedømmelse af deres værdi, når de sættes ind i en større sammenhæng, beror altså på forskerens kærlighedsevne, hvilket er det samme som dennes moralske standard. Det er forskerens moral eller upartiskhed – det vil sige evnen til at holde sig fri af egne personlige sympatier og antipartier – som afgør om tolkningen af måleresultater er rigtig, og om forskerens konklusioner dermed er i harmoni med virkeligheden. Den åndelige videnskabs 'beviser' baserer sig ikke udelukkende på observation, men fremfor alt på tolkningen eller bedømmelsen af alt det, som vi kan iagttage rundt omkring os i vores liv.

Martinus viser os, hvor disse beviser findes. Åndsvidenskabens beviser eksisterer nemlig allerede i forvejen i tilværelsen, men menneskene har forskellige forudsætninger for at opleve disse. Overalt i livet møder vi beviser, som i virkeligheden er så tydelige, at de kan siges at være skrevet med 'ildskrift'; men selvom alle kan iagttage denne 'skrift' rent fysisk, er det få mennesker, som kan 'tyde' dens virkelige indhold. Det store flertal af mennesker har endnu ikke overhovedet lagt mærke til, at denne 'skrift' faktisk er en 'skrift'. Så længe vi ikke har kosmisk bevidsthed, er vi nemlig ifølge Martinus mere eller mindre 'kosmiske analfabeter'. De kosmiske analyser fungerer her som en mental bro mellem det, som vi netop nu selv kan opleve, og det som vi endnu ikke evner at se. En sådan mental bro plejer man at kalde en 'hypotese'. Det, som for nogen forekommer at være ren tro, kan altså af andre opleves som en troværdig og logisk underbygget hypotese, mens præcis det samme for fremtidens kosmisk indviede mennesker vil fremstå som selvoplevede kendsgerninger.

Åndsvidenskaben giver os et teoretisk overblik over tilværelsen

Den, der blot en enkelt gang har prøvet at lægge et puslespil, har sikkert oplevet, hvordan man allerede længe inden den sidste brik er kommet på plads, kan gøre sig en forestilling om billedet i sin helhed, og på samme måde giver Martinus Åndsvidenskab os ledetråde som gør, at vi ved hjælp af de "puslespilsbrikker" eller erfaringer, som vi allerede nu har på plads i vor bevidsthed, kan danne os

et billede af det, vi endnu ikke formår at opleve direkte, og på den måde få et teoretisk overblik over livet og tilværelsen ud fra det kosmiske perspektiv.

Martinus hjælper os til at fæste opmærksomheden på alt det, der findes i vor daglige livsoplevelse, og som vi kan bruge som støtte for at forstå hans beskrivelse af tilværelsen. Da beviserne for en bagvedliggende, usynlig verden faktisk møder os overalt i vores fysiske omgivelser, kan begrebet Martinus Verdensbillede virke noget misvisende. Intet levende væsen har jo monopol på selve virkeligheden. Det er jo ikke Martinus, som har opfundet livets kosmiske struktur, men eftersom dette – at have kosmisk bevidsthed – hidtil har været noget – mildt sagt – meget unikt forekommende her på jorden, indebærer begrebet Martinus Verdensbillede en fuldstændig beskrivelse af virkeligheden, sådan som den ser ud fra et udviklingstrin, hvor alle livets åndelige realiteter fremtræder fuldt synlige i kraft af et færdigudviklet menneskes egen højeste synsevne.

Så længe alt dette for vort vedkommende ikke er totalt selvoplevet, er der naturligvis et vist mål af usikkerhed og tro med i spillet. I hvilken grad Det Tredie Testamente, som Martinus Verdensbillede kaldes, er tro eller videnskab, beror imidlertid ikke på hans verdensbillede i sig selv, men på hver enkelts egen oplevelsesevne og udviklingstrin. Alt eftersom udviklingen skrider fremad, kommer åndsvidenskaben ifølge Martinus gradvist til at ændre sig fra at være teori eller tro til at blive levende kendsgerninger. Men det videnskabelige indhold i Det Tredie Testamente viser sig fremfor alt i vor måde at forholde os til analyserne på, og i hvilken grad vi formår at omsætte dem til praksis.

Åndsvidenskaben i det praktiske liv

Åndsvidenskaben bliver først virkelig levende, når den anvendes i praksis. Det Tredie Testamente er efter min mening et overlegent redskab til at lære at tænke frit og selvstændigt i harmoni med verdensaltets logik. Vi kan i hverdagen bruge Martinus' analyser som et instrument til bedre at forstå vor livssituation. På den måde kan vi lettere begynde at se hverdagen som udtryk for en guddommelig plan og for en personlig kommunikation med Gud selv. Fremtidens menneske lever ikke efter dogmer og regelsæt; hendes selvstændige evne til at analysere,

i harmoni med hendes højt udviklede følelsesevne gør, at hun af egen kraft kan se klart og derved bedømme alt det, som hun møder i livet, men uden at dømme.

Uanset hvor kompliceret en situation kan virke, finder hun altid en løsning, som i ethvert givet tilfælde fører frem til størst mulig harmoni og lykke for alle involverede parter. Uden en sådan udviklet evne til at analysere, og uden at vi tænker helt logisk, kan slutresultatet af vore handlinger aldrig nogensinde blive identisk med alkærlighed.

Det er udelukkende denne fremvoksende alkærlighed i harmoni med verdensaltets logiske struktur, som Martinus med sit forfatterskab har haft til hensigt at stimulere hos os, og det er kun i kraft af kærligheden, at livet åbner sig for vort eget syn og vidner om en evig og almægtig skaber bag det materielle univers. Alt eftersom kærligheden vokser sig stærk i os, vil vi begynde at opleve Guds eksistens som en kendsgerning i vores omgivelser og mærke varmen fra hans personlige nærhed inde i vort eget kød og blod.

Ingemar Fridell, Malmö 3/11-90

Første gang trykt i tidsskriftet Ny Kultur nr. 1

Revideret 30. jan. 2017

Oversat fra svensk af Ellis Schlüter 9. feb. 2017

Rolf Elving svarer på spørgsmål fra læserne

Martinus brugte hele sit liv til at skrive *Det Tredie Testamente*, og han skriver i Fortalen: "Livets Bog et Resultat af Pligtfølelse". Videre skriver han i Fortalen: "Da Livets Bog ... er blevet manifesteret med det Formaal at stimulere Udviklingen af Individets Evne til *selv at forstaa nævnte Religion*, saaledes at det bliver i Stand til, – ikke ud fra Livets Bog, – men *ud fra Livets egen direkte Tale*, selv at skue, *hvad det maa og ikke maa, hvad der er virkeligt og uvirkeligt*, vil man kunne forstaa, *at Livets Bog ikke i noget som helst Tilfælde skal virke som stimulerende Kraft for Dannelse af Sekt, Religion eller Trosbekendelse*, i Særdeleshed fordi Livets Religion, som før nævnt, netop anerkender alle levende Væsener, baade dem, der har Trosbekendelse, og dem der ikke har nogen, baade de saakaldte "Hellige" og de saakaldte "Ugudelige", baade Dyr og Mennesker som sine *fødte Medlemmer, Udøvere og Dyrkere.*" ... "Livets Bog vil saaledes ikke kunne indkapsles i eller monopoliseres af nogen som helst Form for Sekt- eller Samfundsdanlse, idet den netop ved sin *universelle, upartiske Kærligheds- og Visdomsmanifestation* aldrig kan komme til at eksistere uden *ligesaa godt at være en Lærebog for dem, der ikke er Medlem af nogen Sekt*, som for dem, der befinder sig i en saadan, netop i Kraft af dens Identitet som *Universaludtryk for Livets egen levende Religion*, i hvilken alle som før nævnt er Medlemmer, og alt er Læresætninger."

NN spørger:

Du, Rolf, arbejdede tæt sammen med Martinus, de sidste år han levede. Mente han, at det ikke var vigtigt, at *Det Tredie Testamente* og analyserne skulle blive kendte i hele verden? Han gav jo ikke nogen missionsbefaling, sådan som Jesus gjorde. Tværtimod sagde han, at vi ikke skulle missionere, men at det er "bierne som kommer til honningen".

Betyder det, at vi ikke skal gøre noget for at kendskabet til *Det Tredie Testamente* bliver udbredt, fordi dette at leve livet i selve "livets skole" vil

være nok til føre alle mennesker videre frem i udviklingen til "mennesket i Guds billede"?

Hvad bør vi mennesker gøre, med den viden vi har, hvis vi også har en pligtfølelse over for det værk, som Martinus følte, at det var hans pligt at give til menneskeheden?

Rolf Elvings svar:

Tak! Det er et spørgsmål, der ligger mig varmt om hjertet. Og dem, der kender mig, kan nok ane min indstilling til spørgsmålet og dermed også mit svar. Men lad os nu undersøge, hvad Martinus selv siger og se, hvad vi kommer frem til.

Vi starter med formålsparagraffen, sådan den er formuleret i 1982 love for Martinus Institut. Den er godkendt af Martinus. Han var med, da lovene blev formuleret. Her læser vi, og jeg citerer formålsparagraffen 3 i sin helhed, om end den går lidt længere end til blot det specifikke spørgsmål:

Stk. 1. "I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål:

Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side,
Oplyse om disse værker, og
gøre disse tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form."

Martinus Institut er således forpligtet til følgende: At oplyse om *Det Tredie Testamente*, og gøre det tilgængeligt for interesserede. Det sker ved, at litteraturen publiceres. Bøgerne skal trykkes og være tilgængelige på markedet, hvor de kan købes. Yderligere er man på Martinus Institut forpligtet til at oplyse om værket. Det er intet andet end selvfølgeligheder, der her beskrives. Der skal oplyses om værket. Og bøgerne skal være tilgængelige. Her finder vi ikke noget, der taler imod, at der oplyses om *Det Tredie Testamente*. Tværtimod er Martinus Institut forpligtet til at

sørge for det. Og i kommentarerne fra davarende rådsmedlemmer læser vi: "Fra Institutts side skal der foretages et oplysningsarbejde for at udbrede kendskabet til Martinus værker". Vi ser, at Martinus Institut ikke skal forholde sig passive og vente på, at mennesker uden kendskab til litteraturen pludseligt møder op. Det ville da ligne et mirakel.

Det var lidt om de forpligtelser, som Martinus pålagde sit eget Institut. Nu kan man så spørge, om også andre end Martinus Institut selv må oplyse om værket. For oplyses skal der jo. Vi må da se på, hvad Martinus siger om Martinus Instituts rolle. Her ved vi, at det blev besluttet, at Martinus Institut ikke er eller skal blive til en verdensorganisation. Det er overladt til det private initiativ at starte studiekredse, undervisning, foredragsvirksomhed, helt frit, og på eget ansvar. Dette er også et oplysningsarbejde. På sigt må dette helt frivillige virkefelt blive det allerstørste. I forhold til dette skal Martinus Institut ikke være kontrollant. Det ville man være tvunget til, hvis det var en verdensorganisation. Her, som overalt, gælder det givetvis om, at oplysingens gerne skal være i harmoni med værkets indhold. Det ligger i sagens natur, at vil man oplyse om værket, så må man jo kende indholdet godt. Når dette naturlige krav opfyldes, så er det jo kun gavnligt, jo flere der oplyser.

Så må vi også se lidt på, hvordan Martinus selv beskriver sin mission. Det er jo den, der skal oplyses om. Oplysningerne skulle gerne være i harmoni med den. Og her er der jo mange meninger. Afhængigt af forskel i personlig baggrund, sympati og antipati. Hvad siger så Martinus selv? Han er jo forfatteren og må vide det.

Martinus forklarer:

"Når jeg fortæller alt dette, så er det ikke noget jeg har spekuleret ud, det kan det ikke, det er noget jeg iagttager med mine kosmiske evner, jeg har intuitionens lys ikke glimtvis men permanent. Derfor kan jeg sige alle disse ting, som jeg har åbenbaret med mine analyser, og det drejer sig altsammen om at retfærdiggøre kristendommen, altså ikke den kristendom som florerer igennem pavedømmet, men den kristendom der udtrykkes med Jesu

egne ord, hvor han påbyder man skal elske sine fjender, velsigne dem som forbander en og elske sin næste, som man elsker sig selv. Det er altså det, som det drejer sig om, og er den kristendom, som vil komme til at vokse ind i mennesket, nu skal den virkelige kristendom til at begynde". Citat Rådsreferat.

Nu skal den virkelige kristendom til at begynde, siger Martinus. Den "der udtrykkes med Jesu egne ord". Vi får her baggrunden til værkets titel, *Det Tredie Testamente*. Og Martinus skriver:

"Talsmanden, den hellige ånd er således i form af nærværende *Tredie Testamente* en fortsættelse af kristusforkynelsen af det evige lys fra "stjernen i Bethlehem". I dette evige lys åbenbares her for verden løsningen på livets største principper og dermed kristendommens urokkelighed som lykkens og salighedens livsfundament og verdensaltets eksistensbasis". Citat *Den intellektualiserede Kristendom*.

Når der oplyses om *Det Tredie Testamente*, er disse Martinusudtalelser jo væsentlige for forståelsen af værkets indhold.

Det er således vigtigt, at de, der oplyser, er godt inde i stoffet. Ellers er det bedre, at man lader være. Nu har vi så flygtig berørt, hvordan Martinus ser på sin mission, og hvorfor hans samlede værk har titlen *Det Tredie Testamente*.

Når man skriver bøger, og *Det Tredie Testamente* består af mange, så gør man det naturligvis, fordi man ønsker, at det man skriver skal læses. Og da må det også blive kendt, at litteraturen eksisterer. Og Martinus tænkte ikke småt, når det kom til udbredelsen af litteraturen. Den skal ud i hele verden!

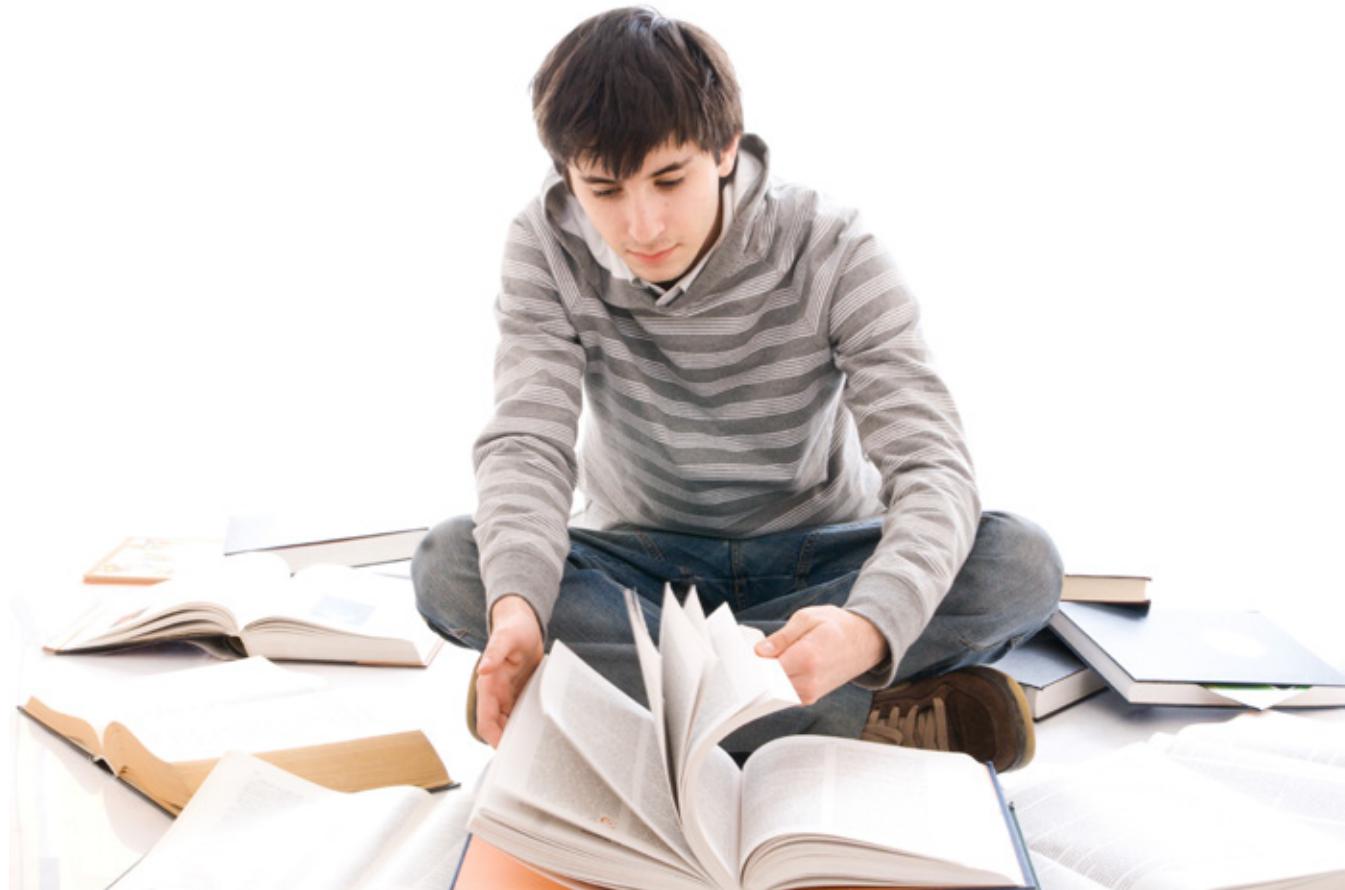
Af samme grund er også oversættelsesaspektet nævnt i Martinus Instituts formålsparagraf. Men en så omfattende og mange gange krævende læsning lærer man sig ikke på en formiddag. Så der må naturligvis laves informationsmateriale, som mere kortfattet beskriver, hvad det handler om. Så lysten til at læse vækkes. Det hører så til det, vi kalder for information. Og at informere er ikke det samme som at missionere. Information giver oplysning om, at der eksisterer et værk, der hedder *Det Tredie testamente*.

Ved begrebet missionere tænkes der især på dette *at omvende*. "Hedningerne" skulle omvendes til kristendom. Ofte med sværdet i den ene hånd og Bibelen i den anden. Det er ikke måden i dag, selvfølgelig. I dag handler det om at skabe viden. Menneskers trosevne er i forfald. De vil have beviser. Logiske argumenter. Videnskabelig tænkning. Man

skal oplyses, ikke suggereres. Og da må man selv ønske sig denne viden som første betingelse. Så alle mennesker er fuldstændigt frit stillede. De kan tage det de har brug for og lade resten ligge. Her er ingen missionering. Udelukkende frivillig oplysning. Ingen forening eller sekt.

Til mig sagde Martinus en gang: "Du har ikke fået det kun for dig selv". Det var i den periode, jeg boede sammen med Martinus og studerede for fuld kraft. Der ligger en dyb sandhed i det. Alt hvad vi får, vil vi før eller senere give videre. Der var ingen rigtig værdi med det, vi får, hvis vi ikke også skulle bruge det. Først til eget brug. Men også give det videre, der hvor det, vi lært, kan være til hjælp. Og sådan er det nok også med vores allesammens individuelle forhold til *Det Tredie Testamente*. Vi vil give det videre. Til dem der ligesom os selv kan blive hjulpet og inspireret af den visdom, vi har fundet.

Afslutningsvis: Ingen missionering, kun oplysning, information, studier og uddannelse. En skønne dag vil vi lære om Martinus tanker som et emne blandt andre i skolerne.

Baggrunden for Det Tredie Testamente

af Preben Bagger

Det Tredie Testamente er både historisk og kulturelt et monumentalt værk. *Historisk* har det rødder årtusinder tilbage i tiden. *Kulturelt* vil det være en ledetråd for menneskeheden i årtusinder frem i tiden.

Det Tredie Testamente er bebudet af Jesus selv. Han kaldte det TALSMANDEN:

Men Talsmanden, den Helligånd, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer. (Joh. 14.26)

... han skal vejlede jer i hele sandheden. (Joh. 16.13)

I dag – to tusind år senere – kan vi være mere præcise om indholdet:

Det Tredie Testamente - Talsmanden - afslører og forklarer kristendommens intellektuelle side. Det Tredie Testamente forklarer den intellektuelle baggrund for dén etik og moral, som Jesus forkynede og praktiserede, da han gik rundt med sine disciple i Jerusalem og omegn.

Hvorfor sagde Jesus ikke bare det hele selv?

Hvorfor forkynede han i form af lignelser – uden at forklare sig intellektuelt? Om det siger han selv:

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. (Joh. 16.12)

Menneskene var på Jesu tid ikke nær så intellektuelt udviklede, som de er i dag. Især er intelligensen vokset meget, og dermed også evnen til at analysere. Det betyder, at man i stigende grad forlanger logiske forklaringer i stedet for lignelser og dogmer.

Dette forlangende kan Det Tredie Testamente indfri til fulde. Ud over at være en lys, livsbekræftende og logisk verdensforklaring for det humant indstillede menneske har Det Tredie Testamente også følgende egenskaber:

Det er fuldstændigt sammenhængende og modsigelsesfrit.

Det er i overensstemmelse med fysikkens og neurovidenskabens forskningsresultater.

Det er i overensstemmelse med den evolutionære udvikling.

Det har en omfattende forklaringsevne, også over for sider af virkeligheden, hvor de traditionelle forklaringsmodeller kommer til kort.

En ubemærket verdenshistorisk begivenhed

Det Tredie Testamente – Bibelens fortsættelse og fuldendelse – er en begivenhed i vores tid, der er i klasse med Jesu vandring her på Jorden for to tusind år siden. Hvordan kan en så enestående hændelse blive ved med at undgå fjernsynets bevågenhed og avisernes forsider? Jesus gav allerede selv svaret:

Jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid, sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. (Joh. 14.16)

Det Tredie Testamentes forfatter - Martinus - siger om samme spørgsmål:

Flertallet af Menneskene staar ikke i Dag med aabne Arme for at modtage de højeste Analyser. Inden dette er naaet saa vidt, maa der endnu flyde meget Blod, mange Taarer eller manifesteres megen Dødedans, Kanontorden og Lemlæstelse. ... Mit Arbejde er derfor mere beregnet paa Fremtiden end paa Nutiden. (Martinus 1940)

Kirken holder godt nok udviklig efter Talsmanden. Men da den tror, at Talsmanden er en person – nemlig Jesus – kan den naturligvis ikke få øje på Det Tredie Testamente. I ovenstående udtalelse siger Jesus ellers indirekte, at Talsmanden ikke kan være en person. En person ville ikke kunne være hos os ”til evig tid”, men det kan Det Tredie Testamente.

Manden bag værket

Det Tredie Testamente består ikke af filosofiske overvejelser, men udelukkende af selvoplevet førstehåndsviden. Det skyldes, at forfatteren – ligesom Jesus – var i besiddelse af en perfekt intuitionsevne – en form for begavelse, som han

selv kalder kosmisk bevidsthed. Den bevirke, at han var lige så bevidst i den åndelige verden som i den fysiske. Han kunne ”se” de åndelige kræfter bag den fysiske verden. Det Tredie Testamente er en beskrivelse af det han ”så”.

Han kunne se, at han selv, du og jeg og alle andre skabninger er evige, udødelige væsener. At det, vi kalder døden, blot er en overgang til en åndelig tilværelse. En ferie, inden vi på ny vender tilbage til Jorden for at videreudvikle os. Han kunne se, at visdomsordet ”Som du sår, skal du høste” også gælder fra liv til liv. Det man sår i det ene liv, høster man måske først i det næste.

På vej mod nye evner

Martinus understregede, at set i en større sammenhæng er han hverken mere eller mindre end alle andre. Vi vil alle med tiden opnå at få de samme evner som ham. Det er ”kun” et spørgsmål om udvikling af den nødvendige moral. I denne udviklingsproces, der løber over mange liv, kan vi have glæde af Det Tredie Testamente som inspiration og vejledning, hvis vi ønsker det.

Martinus vandrer ad samme vej som os, bare et stykke forude.

Fundamentet for evnen til tilgivelse

”Når man med sin intelligens prøver at forstå, at alle mennesker står på forskellige udviklingstrin, får man efterhånden kræfter til at tilgive alt og alle. Men hvorledes får man kræfter til at tilgive sin næste, når han på forskellige måder generer én og fylder ens liv med vanskeligheder og problemer? Ved at prøve på med sin intelligens at forstå, at vedkommende i øjeblikket ikke kan være anderledes, end han er, ligesom en tidsel eller en brændenælde ikke kan være anderledes, end de er. Og ved at indse, at når denne ”fjende” bringes i vor nærhed, så er han kosmisk set ikke en fjende, der vil os til livs, men blot et redskab.”

Fra: Foredrag af Martinus den 16. oktober 1955

Gavekultur

"I har fået det for intet, giv det for intet"

Jesus, Matt. 10.8

Gaveprincippet

af Ejnar Hjorth

Martinus ønskede, at man skulle arbejde efter gaveprincippet altså gratisprincippet. "Vi er en moral vi er ikke en forretning".

Altså: Ingen forretning, ingen merværdi, moms, studieafgifter, ingen indmeldelser eller udmeldelser, ingen over- eller underordnede, ingen kontrakter. Hvis man lever efter analyserne, vil alt være frit som solen.

Giv det for intet!

"I har fået det for intet, giv det for intet" sagde Jesus, Matt. 10, 8.

Apostlene forlangte ikke kursusgebyr for at fortælle til andre, hvad Jesus havde sagt. Paulus arbejdede som teltmager under sine rejser, for ikke at være andre til byrde.

Allerede på Paulus' tid var der nogle, som fik løn som "ældste". Alle vegne hvor penge trænger ind og dominerer, sker det ofte at de demoraliserer mennesket. Det eneste rigtige er at bruge gaveprincippet og at have tillid til det.

Moral

Martinus besøgte, i begyndelsen af sit virke, Lars Nibelvang. Han kunne se, at Martinus havde særlige evner og han sagde, for at prøve ham, at med de evner kunne han tjene mange penge. Martinus afviste den mulighed meget kraftigt.

Han ønskede kun at give sin viden som en gave til menneskeheden.

Den åndelige viden skal ikke koste penge

Selv i kirker og templer er der normalt gratis adgang. Ingen trossamfund forlanger penge for at forkynde evengeliet. De østlige religioner fungerer efter gaveprincippet. Man giver frivillige bidrag.

LIVETS SKOLE i Martinus' åndsvidenskab og fonden Det Tredie Testamente drives efter gaveprincippet. Der er gratis adgang til alle foredrag og studiegrupper. Alle bøger sælges til kostpris, altså uden fortjeneste. Alt arbejde er frivilligt. Der holdes udstillinger overalt i landet og i udlandet.

Der afholdes sommerkursus. Der laves brochurer og studiemateriale. Der ydes hjælp til private, som ønsker at oprette lokale studiekredse.

Men der skal naturligvis også bruges penge.

Tillid til gaveprincippet

Mange yder et stort frivilligt arbejde til LIVETS SKOLE i åndsvideneskab og fonden Det Tredie Testamente, mange giver gaver og der kommer arvemedler. Når man er indstillet på kun at give, virker det begge veje. Det er en stor glæde, når alt gives uden beregning.

Hvad hvis det ikke kommer bidrag nok? Kan man basere en aktivitet udelukkende på tilliden til, at der kommer gaver nok? Hvis der ikke kommer bidrag nok, er det fordi aktiviteten ikke er rigtig og ikke har forsynets velsignelse. Man må så lægge stilen om eller nedsætte aktiviteten, indtil økonomien hænger sammen.

Man skal ikke gøre mere end der er støtte til, men gør man det rigtige, kommer bidragene og hjælpen også. Det har LIVETS SKOLE erfaret.

Martinus skriver

Fra artiklen GAVEKULTUR: "Udviklingens mest ufejlbarlige kendetegn viser sig ikke i form af, hvor

meget man ejer, men derimod i form af, hvor megen glæde man er i stand til at føle ved at yde sin næste noget af det man ejer. Vort forhold til det "at give" er vort forhold til udviklingen. Herpå ses det, hvor man står. Herpå ses det jordiske menneskes afstand fra at være et "færdigt" væsen, hvilket vil sige, den væsenstilstand, der i "Livets Bog" udtrykkes som "det rigtige menneske".

Dyrets natur er princippet "at tage", – det virkelige menneskes natur er princippet "at give".

..."Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt, hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for de enkelte mennesker."

Frihed og frivillighed

Den frihed, som Martinus her nævner, vil føles der, hvor der ikke er tvang eller kontrol, og hvor man frit kan komme og gå, – og frit kan give, hvad man har lyst til.

Hvorfor deltage i en studiegruppe i Det Tredie Testamente?

Margit Kjeldsen, studiegruppedeltager i Aarhus

Kender du det at være tiltrukket af noget, men når oplevelsen har fortaget sig, så vender man tilbage til sit gode, gamle velkendte liv, og oplevelsen har højst sat sig spor som et dejligt minde? Det Tredie Testamente kan give en livslang læseoplevelse, hvor ”minderne” eller indtrykkene har mulighed for at blive omsat til daglig virkelighed bl.a. ved at delta i en studiegruppe sammen med andre interesserede i åndsvidenskab og Det Tredie Testamente.

I Det Tredie Testamente bliver viden inddelt i tre trin, A-viden, B-viden og C-viden. A-viden er ”førstehånds”- indtrykket, en teoretisk oplevet viden. B-viden er praksis, en integrering af A-viden, eller som det hedder på engelsk ”Walk your Talk”. C-viden er vaner, når ens viden bliver en automatisk handling.

At deltage i en studiegruppe i Det Tredie Testamente er i første omgang at diskutere ud fra A-viden. Langsomt får du udfoldet et fuldkomment logisk og kærligt verdensbillede indeholdende viden som f.eks. ”Livsmysteriets løsning” og gennem aktiv viden, dvs. højt at formulere ens egen viden og lytte til andres, kan du begynde at begribe og forklare teksten i Det Tredie Testamente bedre, end hvis du selv læste og så måske, måske ikke, lagde bøgerne væk. I en studiegruppe bliver du holdt til ilden, - du er ikke ene om at ”smede de grå jernceller”!

Men uanset hvor mange gange jeg har læst i Det Tredie Testamente, og uanset hvor god og nødvenlig enhver diskussion - f.eks. i ens studiegruppe - er, så forbliver denne viden A-viden, dvs. teoretisk, hvis jeg ikke også efterlever den viden, jeg får i praksis, dvs. i væremåde. Jeg skal gå trinet fra A-viden til B-viden, og dette er en studiegruppe et rigtig godt redskab til.

Når studiegruppemødet er slut, når bogen er lukket i, så har jeg et redskab til at fortsætte med at være opmærksom på min væremåde og min omverden 24/7 eller have ”vågen samvittighed”. Samvittighed er ikke et spørgsmål om at gøre ”det rigtige” eller være ”forkert”. B-viden eller ”vågen samvit-

tighed” er en måde at sanse på, at livsopleve på, en måde at bruge sin dagsbevidsthed på, vel vidende, at gennem mine fejtagelser lærer jeg. Og hvad jeg ikke får lært i denne inkarnation, giver bare nye kreative løsningsforslag i den næste inkarnation. Da jeg, som alle andre i universet, er et evigt levende væsen, kan man sige, at jeg har ét liv med mange inkarnationer. Mange inkarnationer til at blive klogere og kærligere i, og i udviklingens løb i stadig mindre grad være nødt til at lære gennem grov karma, men mere og mere gennem en mildere karma til gavn for mig selv og andre.

Universet eller Kosmos er ét evigt levende væsen, nemlig Guddommen. I Gud lever, røres og er vi, og alle væsener er i enhed med Guds jeg og samtidig børn af Gud. Mennesket er skabt i Guds billede efter Guds lignelse. Efterhånden, i løbet af mange, mange inkarnationer, begynder vores kærlige væremåde at blive til automatiske handlinger, til C-viden, som vil blive ét med Guds vilje, eller universets grundtone ”Alkærligheden”. På denne måde træder det nuværende jordmenneske ind på det næste plan, ”Det rigtige Menneskerige”, et nyt tilværelsesplan, som vi selv er med til at skabe på jorden. Det Tredie Testamente giver f.eks. ”Livsmysteriets løsning”, Det Tredie Testamente rejser spørgsmål, som vi kan vælge at svare på.

Studiegrupper og oplysningsarbejde om Martinus åndsvidenskab, Det Tredie Testamente

Af Karl Christian Jørgensen

Studiegrupper på Fyn

Jeg er blevet opfordret til at bidrage til nærværende blad med en lille redegørelse om de aktiviteter, der foregår i Odense og omegn omkring Martinus værk – Det Tredie Testamente.

Mit eget studium af værket begyndte i efteråret 2005, jeg var på det tidspunkt 30 år gammel. Jeg havde – om end ubevist – søgt efter en forklaring på livsmysteriet. Jeg var på daværende tidspunkt langtidssygemeldt (et brækket ben), og det var i denne periode at jeg første gang læste Livets Bog.

Den oplevelse revolutionerede mit liv - her var en logisk, plausibel og kærlig forklaring på livsmysteriet, afslørende de åndelige ver-denslove, lige så logiske som de fysiske naturlove. Dette nye livsyn er optimistisk og glædesbefordrende og viser at alt – i det store perspektiv – er logisk og retfærdigt, at alt er såre godt.

Efter i nogle år at have læst på egen hånd, fik jeg lyst til at møde andre interesserende. Jeg tog derfor kontakt til Odense Martinus-Center, hvor der fandtes en studie-gruppe, som jeg har deltaget i. Denne gruppe eksisterer stadig og tæller pt. elleve personer. Dette Center har nu eksisteret i 25 år. Ud over studiegruppe-møderne holdes der også foredrag,

ofte med lokale talere såsom: Ingolf Plesner, Jan Schmidt og undertegnede.

For ca. to et halvt år siden blev der etableret endnu en studiegruppe i Odense. Den startede vi på Bådvej, i den sydøstlige del af byen. Vi mødes hver mandag aften - dog med undtagelse af de otte mandage, årligt, hvor der afholdes foredrag i Odense Martinus-Center. Denne nye gruppe har i øjeblikket seks deltagere. Vi begyndte med bogen Logik, og er nu godt i gang med Livets Bog bind I. Da vi læste Logik afsatte vi hver anden mandag til gennemgang af et af Martinus' symboler. De deltagere der ønskede det, kunne så forklare et symbol for de andre i gruppen. Gruppen på Bådvej er i øvrigt åben for nye deltagere, der måtte have lyst til at studere Livets Bog.

I Odense Congress Center har Martinus værk nu i en årrække været repræsenteret med en stand. I år Karl Christian Jørgensen finder udstillingen sted weekenden d. 18. og 19. februar. Formålet med udstillingen er dels at oplyse om værkets eksistens, og dels tilbyde bøger, informationsmateriale m.m. for de interesserende. Flere af deltagerne i studiegruppen er kommet til via udstillingen i OCC.

I de seneste par år har der ligeledes været en stand med Det Tredie Testamente på Ulriksholm slot på Kertemindeegen, to gange årligt, i påsken og op til jul.

Sidst, men absolut ikke mindst, er der - som det er mange af bladets læsere bekendt – den årlige kursusuge på Kragsbjerggaard, Odense. En uges intens samvær, studie og undervisning omkring analyserne, som er ganske gratis for deltagerne. Her kan man op leve gaveprincippet i praksis, og ikke som utopi eller noget der hører en fjern fremtid til.

Skulle der være nogen der har lyst til at være med i studiegruppen på Bådvej 57 Odense SØ, er man hjertelig velkommen til at kontakte mig.

Mit mobil nr. er: 21382638

Udstillinger om Det Tredie Testamente, forår 2017

Af Jan Langekær

Kære alle,

Tusind tak til alle deltagere, der som hjælpere, foredragsholdere og besøgende var på vores store messestand om *Det Tredie Testamente*, Martinus åndsvideneskab, på Krop Sind Ånd-messen i Brøndbyhallen den 3. til den 5. februar 2017.

Vores stand blev besøgt af mange hundrede interessererde mennesker hver dag, og der blev ført mange samtaler om *Det Tredie Testamente* og Martinus åndsvideneskab.

Vi afholdt to foredrag, henholdsvis med titlerne ”Gavekultur – set i lyset af *Det Tredie Testamente*” og ”Kristus forudsagde *Det Tredie Testamente*”. Spørgelysten og nysgerrigheden var stor.

Det er jo først nu, det for alvor kan siges, at *Det Tredie Testamente* er kommet, som en fortsættelsen og færdiggørelsen af Biblens gamle og nye Testamente. Det er faktisk en verdenshistoriske

begivenhed, der er sket med udgivelsen af Martinus værk.

Både LIVETS SKOLE i Martinus åndsvideneskab og *Fonden Det Tredie Testamente* arbejder efter gaveprincippet, som Martinus har beskrevet det, derfor er vore foredrag, studiekredse, fester og sommerskole altid med fri entré og gratis adgang. Dette princip er nu ved at brede sig til andre studiegrupper rundt om i landet. Det fungerer godt og har vist sig at være rigtigt.

Der var stor interesse for bøgerne. Martinus sagde at bøgerne skulle være så billige som muligt. Vi solgte dem til kostpris og der var mange, som købte dem.

Mange helt nye og mange unge besøgte standen og stillede spørgsmål og blev skrevet op til nyhedsbreve, sommerskole, og studiegrupper i Brøndbyøster.

Vi havde også besøg af nogle kultur-muslimer. Dem havde vi lange samtaler med, da disse godt vidste besked om, at også Muhammed har forudsagt Jesus genkomst på dommedagen, hvor han skal komme med hele Sandheden. Koranen omtaler denne profeti som en bog der fremkommer på dommedagen (Sura 69: 18-15). Det siges om bogen, at den vejer retfærdigheden med et sennepskorns nøjagtighed (Sura 21:48), og den gives til mennesker med evne til at ransage visdommen. Da vi kendte Koranen også på dette, meget vigtige punkt, kunne vi føre nogle gode samtaler med disse muslimer, som undrede sig over vort kendskab til denne profeti.

Det handler jo ikke om Jesus Kristus, der som fysisk person er kommet til Jorden, men om Kristusbevidstheden via Talsmanden Den Hellige Ånd, (Johannes 14: 25-26) altså *Det Tredie Testamente* som Martinus har skrevet og givet til menneskeheden, til de humane mennesker der har behov for en logisk, kærlig og sand forklaring på Guddommen og de åndelige love og principper. Desuden fik standen besøg af Vesterbro Lokal TV, som interviewede os i 20 minutter. De spurgte sagligt ind til, hvad

egentlig var for noget. Udsendelsen vises i marts måned, men senere kan den også ses på www.vesterbrolokaltv.dk.

I slutningen af januar udstillede vi på Gram Slot, ved Bo Boilesen, Jakob Mikkelsen og Karl Jørgensen.

I weekenden den 11. og 12. februar udstillede på messen i Næstved, ved Bob Zauner og Aase Bytov.

Den 17. til 19. februar gik det videre til Odense Congress Center, ved Karl Jørgensen, Rikke Sillesen, Tove Brandt og deres Odense studiegruppe.

Den 3. til 5. marts udstillede vi i Aalborg Kongres Centrer i Europahallen.

Den 4. til 5. marts udstillede vi på Vejle Helsemesse, ved Margit Kjeldsen og Bo Boilesen.

Den 28. april til 1. maj 2017 udstiller vi på Mind Body Spirit Festival, i Olympia messecenteret i London om *The Third Testament* by Martinus and the continuation of the Bible. Jo, oplysnings- og informationsarbejdet omkring *Det Tredie Testamente* går støt videre. Det er via det private initiativ, at *Det Tredie Testamente* nu vises frem ved udstillinger med hundrevis af hjælpere, som besvarer de mange spørgsmål, der stilles landet over og i udlandet.

Hvis du også kunne have lyst til hjælpe til, så ring til Jan Langekær på telefon 2015 7811 eller kontakt LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab www.livetsskole.info

Informationsarbejde om Det Tredie Testamente i Sverige

Thor Gjörvad beretter

Vi har lagt et stort arbejde i at skabe kontakter til biblioteker rundt om i Sverige. Der kan godt gå op til 4 år, fra første henvendelse, inden en udstilling bliver til virkelighed. Men så er det også vores erfaring, at vel forberedte udstillinger giver god mediedækning. Og på den måde bliver Martinus omtalt for et nyt og stort publikum.

Den seneste udstilling – i Hallstahammar – resulterede således i to store artikler i områdets to største aviser, der når ud til 180 000 læsere. Desuden er nye ”medarbejdere” kommet til, og nye studiegrupper har set dagens lys. Alt i alt har den fine mediedækning betydet, at vi nu i Sverige er nået ud til mere end 1 million mennesker med budskabet om Det Tredie Testamente. Hvortil kommer, at vi også af og til har fået tid i lokale tv- og radiostationer.

I alt har vi haft ca 35 udstillinger på store, såvel som små biblioteker. Vi har også været repræsenteret på omkring 30 helsemesser og fået nye kontakter, der arbejder lokalt. Vi har 10 eksemplarer af udstillingen ”Et vindue mod evigheden”. To befinner sig fast i Blekinge/Homsjö og Ängelsberg. De andre har fået ”ben at gå på” og vandrer efter behov.

Besøgende dukker jævnligt op på vores informationscenter i Ängelsberg. Ikke det store antal endnu, men som regel er det nysgerrige, der søger viden. Vi holder normalt åbent om onsdagen, men hvis nogen ringer på andre tidspunkter og vil se udstillingen, åbner jeg altid.

Til april tager jeg på en to måneders turné til Norrland med udstillinger på bibliotekerne i Sundsvall,

Skellefteå, Piteå, Luleå og Haparanda. I Örnsköldsvik bliver det foredrag og kontakt med den lokale martinusgruppe.

Det er navnet på en permanent udstilling om Martinus og hans værk *Det Tredie Testamente* i mit Cafégalleri i Våla, Ängelsberg. Takket være en stor hjælp fra Daniel Lundberg kan udstillingen nu ses på video. Den er lagt ud på Facebook og YouTube og er på et par uger blevet set mere end fem tusind gange. Den varer ca. 15 minutter.

Som nogen måske allerede ved, arbejder jeg også meget ”i felten”. I samarbejde med lokale interesserede er jeg med til at arrangere udstillinger på biblioteker rundt om i landet. I april, maj og juni bliver det Norrland, der får besøg af fem udstillinger, nemlig i Sundsvall, Skellefteå, Piteå, Luleå og Haparanda.

Hvis du har lyst til at komme til Ängelsberg og se udstillingen, kan du bare ringe og bestille en tid: +46 0701 700 463. Vi byder på hjemmebag og kaffe i det ”filosofiske hjørne”.

Vi har flere udstillinger på bedding. Dem vender jeg tilbage til til efteråret

Det vil glæde mig, hvis kendskabet til videoen kan spredes. Martinus værk *Det Tredie Testamente* er en fremragende hjælp til at forstå åndsvidenskaben, livet, nut og fremtiden. Vi andre er blot budbringere.

GUIDAD TUR. Thor Gjörvad håller i en guidad tur om utställningen som bestod av bilder av Martinus och sammanfattade texter av Rolf Elwing, ur Martinus böcker.

Foto: Daniel Linderberg

Ett fönster mot evigheten

En utställning om medvetande och andlighet

Under onsdagen öppnade en utställning vid namn Ett fönster mot evigheten, på Hallstahammars bibliotek. Där finns verk av Martinus, som handlar om medvetande och andlighet.

HALLSTAHAMMAR. Utställningen bygger på Martinus Thomsens tankar och litterära verk. Han är en forfatter från Danmark som under 60 år skrev om andlighet och medvetenhets.

Martinus har skrivit verket Tredje testamentet, som han menar är en fortsättning och förklaring till Nya testamentet. Utställningen visar bilder han målat och sammanfattningsar av Tredjetestamentets texter.

– Det finns en viss religiöst budskap men det handlar mer om att tänka själv. Samhället förfaller på många sätt och botten en moralfalla, säger Thor Gjörvad, som har satt upp utställningen.

Bilderna och texterna visar exempel på Martinus tankar och idéer om universum och livet. Exempelvis finns det bildtolkningar av Gamla och Nya testamentet.

Udställningen kommer att stå uppe i tre veckor. Thor medverkade första dagen

Det handlar mer om att tänka själv.

Thor Gjörvad

Martinus Thomsen

Författare som föddes 1890 i Danmark och dog 1981. Under sina 91 år lade han 60 av dessa på att skriva vad han kallar Tredje testamentet. Det är en samling böcker, totalt 8 000 sidor och huvudsakligen heter Livets bok. Det finns ingen egen religion, sект, kyrka eller liknande baserat på hans verk utan han beskriver det som en fortsättning på Bibeln. I nu sc en sammanfattnings-

DANIEL LINDBERG
Daniel.Linderberg@hl.se
021 19 32 44

Sommerkursus 2017 i Det Tredie Testamente

Lørdag, den 8. juli til fredag, den 14. juli 2017
En uges intensiv undervisning i

Martinus åndsvidenskab Alkærighedens videnskab

på

DANHOSTEL Kragsbjerggaard
i Odense, H.C. Andersens fødeby
Kragsbjergvej 121, 5230 Odense M

Arrangør:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
Vestre Gade 6A, Brøndbyøster
2605 Brøndby
Det Tredie Testamente
www.livetsskole.info
Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab

Kursus- og foredragsprogram

Et kursus som giver en kærlig, positiv og logisk
livsforklaring for nutidens mennesker. Åndsviden-

skaben er ifølge Martinus en videnskab om alkærigheden. Martinus har, via sin intuitionsevne og kosmiske bevidsthed, skrevet sit epokegørende livsværk Det Tredie Testamente.

Hvor der er forklaret:

- hvad der forstås ved intuition
- selve livsmysteriets løsning
- principperne bag livets evige oplevelse
- reinkarnationen, skæbnedannelsen og karmaloven
- udviklingen fra dyr til menneske
- næstekærlighedens udvikling
- vegetarismens livgivende betydning
- vigtigheden af at tænke rigtigt og sandt
- menneskets seksuelle poludvikling
- meningen med mørket og lidelserne
- hvad forstås ved Guddommen?
- retfærdiggørelsen af Kristi Mission befriet fra overtro og misforståelser
- hedenskaben i den nuværende dogmatiske kristendom
- hvad er den intellektualiserede kristendom, og kristendommens fuldbyrdelse?
- bønnens mysterium
- et internationalt freds- og verdensrige under dannelse
- fundamentet for en helt ny verdenskultur vokser frem nu
- ... og meget mere.

Vi indbyder offentligheden til alle foredrag og specielt til introduktionsforedraget af Vagn Noach.

“Hvem var Martinus, og hvad er
Det Tredie Testamente?”

Lørdag aften den 8. juli 2017 kl. 19.30.
Gratis adgang og fri entré.

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
Kragsbjerggaard - En stille oase midt i Odense

Vandrermøblerne er indrettet i en tidligere herregård med en stor lukket gårdhave med flere aktiviteter. Om sommeren er der bænkeborde og havemøbler til fri afbenyttelse (bl.a. liggestole til solbadning).

Kragsbjerggaard ligger i rolige omgivelser. Vandrerhjemmets store P-plads er naturligvis gratis at benytte. Med den korte afstand til Odenses centrum kan næsten alle byens attraktioner nås til fods og bliver man træt af at gå, er der kun 200 m til bussen. Der er 2,5 km til Odense banegård. Der er gratis, trådløs internetforbindelse (bredbånd) på hele Kragsbjerggaard vandrerhjem.

Der er rig mulighed for at nyde den dejlige natur rundt om skolen, og en del af undervisningen i studiegrupperne kan foregå udenfor.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle verdensreligionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab.

Tilmelding og priser

Gratis Kursus og Foredrag

LIVETS SKOLE i åndsvideneskab tager ikke kursus- og foredragsafgift.

Priser for overnatning

Telt ekskl. mad, the og kaffe.....	600 kr. pr. person
Telt inkl. mad, the og kaffe ...	1800 kr. pr. person
Flersengsværelse	2500 kr. pr. person
Dobbeltværelse	3100 kr. pr. person
Enkeltværelse	3300 kr.

Pga. reservation og fordelingen af værelserne anbefaler vi, at du tilmelder dig så tidligt som muligt.

Inkluderet i prisen er

Kost: Vegetarmad morgen, frokost og aften. The og kaffe ad libitum.

Logi: 6 overnatninger. Sengetøj og sengelinned.

Tilmeldingen er gældende, når depositum på 500 kr./pr. person er betalt til Danske Bank, reg.nr. 1551 kontonr. 3719548830.

Husk ved bankoversørelse at oplyse om navn/e, og værelsestype: flersangs-, dobbelt-, enkeltværelse eller medbragt telt.

Restbetaling bedes venligst betalt senest den 15. maj 2017.

Prisen skal ikke være nogen hindring for deltagelse. Det Tredie Testamentes Fond yder tilskud eller giver friplads til personer, som, af økonomiske grunde, ellers ikke kan deltage i sommerkurset. Spørg LIVETS SKOLE i Martinus åndsvideneskab tel. 2015 7811 eller jan@langekaer.dk

Indtjekning lørdag den 8. juli 2017 fra kl. 16.00 og udtjekning fra værelset fredag den 14. juli 2017 kl. 11.00. Der bliver serveret en lækker vegetarvelkomstsuppe ca. kl. 18.00.

Der er veludstyrede kursuslokaler med plads til henholdsvis 50, 60 og 80 kursister, og en del andre rum bl.a. pejsestue, TV-stue og et lille lærerværelse. En dejlig natur med herregårdshave og lille smuk bøgeskov.

Mere information:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvideneskab

"Meningen med menneskets liv er, at det lidt efter lidt skal blive en åndelig sol, der befordrer livskraften og sender sit lys til alle sider i form af intellektualiseret følelse til gavn og glæde for alt og alle."

www.livetsskole.info,

www.dettredietestamente.info

Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvideneskab

Det Tredie Testamente

Kort litteraturoversigt

Det Tredie Testamente omfatter Martinus samtlige udgivne skrifter og symboler, der tilsammen udgør et universelt forsvar for alt og alle.

- Livets Bog (Bind I-VII)
- Det Evige Verdensbillede (Bind I-III)
- Logik
- Bisættelse

Alle småbøger fra åndsvidenskabsforlaget,

Førstegangsudgaver

- Bevidsthedens skabelse. Tanker omkring påske. Julelysene
- Blade af Guds billedbog. Pinseglast over livet
- Bønnens mysterium
- Den ideelle føde
- Den længst levende afgud
- Den store fødsel. Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse. ”Dyrets billede” og ”Guds billede”
- Et glimt fra verdensgenløsningen. Verdensreligion og verdenspolitik. Ud af mørket
- Hinsides dødsfrygten. Den sekundære og den primære opstandelse. Primitivitet og overtro.
- Hvad er sandhed?
- Juleevangeliet
- Kosmisk bevidsthed. Mental suverænitet
- Kulturens skabelse
- Livets vej. Mentale fængsler. De levende væseners udødelighed. Åndsvidenskabens nødvendighed
- Mellem to verdensepoker
- Menneskeheden ét med Gud. Dømmer ikke. Vejen, sandheden og livet
- Menneskeheden og verdensbilledet
- Menneskehedens skæbne
- Omkring min missions fødsel
- Omkring mine kosmiske analyser. Vejen til indvielse. Gavekultur
- På kærlighedens alter. Meditation. Udødelighed. Djævlebevidsthed og Kristusbevidsthed
- Påske
- To slags kærlighed
- Vejen til paradis I og II
- Verdensfredens skabelse
- Verdenssituationen og ”Guds billede.” Jeg’et og evigheden. Guds skabelse af mennesket

Andre bøger og artikler

- Det Evige Verdensbillede IV,* V* og VI*
- Det Tredie Testamente - Den intellektualiserede kristendom*
- Artikelsamling 1*

Småbøger

- Bevidsthedens skabelse
- De levende væseners udødelighed
- Djævlebevidshed og kristusbevidsthed
- Kosmiske glimt
- Livets skøbnespil
- Meditation
- Reinkarnationsprincippet
- Ud af mørket
- Vejen til indvielse
- Verdensreligion og verdenspolitik

Telefonnumre på personer i de byer, hvor der nu kommer fordelingscentre/afhentningscentre for gratis-magasinet Den ny Verdensimpuls.

Bagsværd:	31512434
Bogø:	23297658
Brøndby:	20157811
Dragør:	32532653
Gilleleje:	60838008
Horsens:	22360179
Jægerspris:	40577823
Odense:	21382638
Svaneke:	29933085
Tommerup:	21385380
Torup:	60758855
Vefinge:	21382638
Varde:	21385380
Aarhus:	40264094
Aalborg:	26284040

Den Ny Verdensimpuls kan også downloades gratis fra www.livetsskole.info

”Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab.”

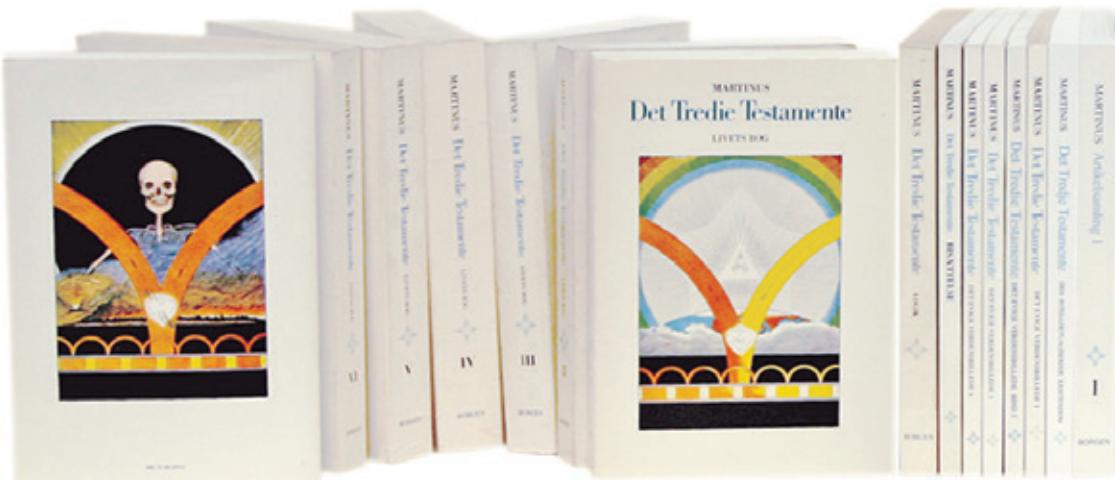

*) Redigeret vha. efterladte manuskripter efter Martinus' bortgang

Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Bevidsthedens skabelse -- Tanker omkring påske -- Julelyserne	Blade af Guds billedbog -- Pinseglangs over livet	Bønnens mysterium	Den ideelle føde
Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Den længst levende afgud	Den store fødsel -- Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse -- "Dyrets billede" og "Guds billede"	Et glimt fra verdensgenløsningen -- Verdensreligion og verdenspolitik -- Ud af mørket	Hinsides dødsfrygten -- Den sekundære og den primære opstandelse -- Primitivitet og overtro
Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Hvad er sandhed?	Juleevangeliet	Kosmisk bevidsthed -- Mental suverænitet	Kulturens skabelse
Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Livets vej -- Mentale fængsler -- De levende væseners udødelighed -- Åndsvidenkabens nødvendighed	Mellem to verdensepoker	Menneskeheden ét med Gud -- Dømmer ikke -- Vejen, sandheden og livet	Menneskeheden og verdensbilledet

Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Menneskehedens skæbne	Omkring min missions fødsel	Omkring mine kosmiske analyser -- Vejen til indvielse -- Gavekultur	På kærlighedens alter -- Meditation -- Udødelighed -- Djævlebevidsthed og Kristusbevidsthed
Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Påske	To slags kærlighed	Vejen til paradis I -- Vejen til paradis II	Verdensfredens skabelse
Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente	Martinus Det Tredie Testamente
Verdenssituationen og "Guds billede" -- Jeg'et og evigheden -- Guds skabelse af mennesket			

***Det Tredie Testamentes bøger,
i uændrede førstegangsudgaver, kan købes til
kostpris på helse- og livsstilsmesser landet over.
Ønsker du mere information, er du velkommen
til at ringe til
Jan Langekær på mobil 2015 7811***

Martinus, 44 år gammel (1935)
Første bind af Livets Bog er udkommet.
Livets bog I-VII er hovedværket i
Det Tredie Testamente

Hvem var Martinus?

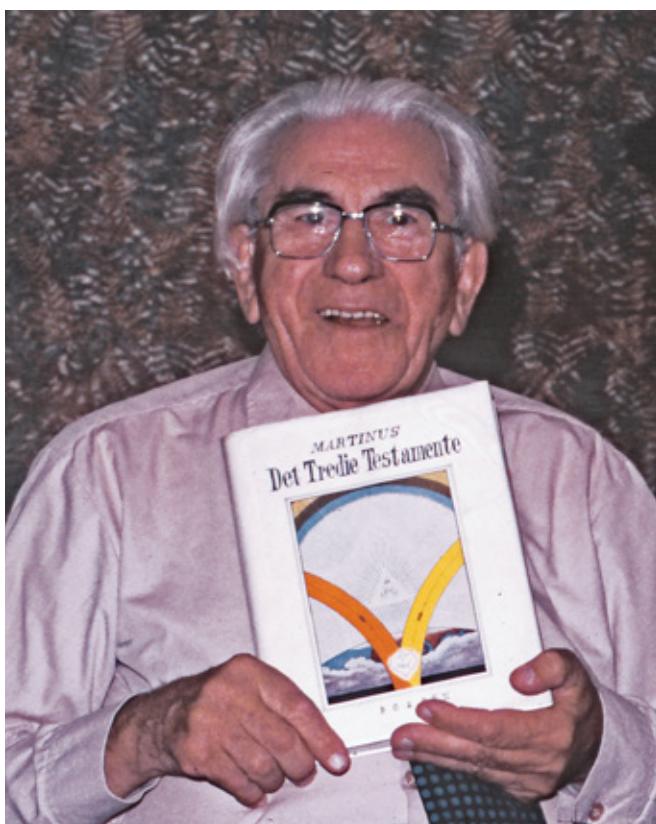
Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virke ligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus blev født i 1890 i Sindal i Nordjylland, hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang. Hans ønske om at blive skolelærer gik ikke at opfylde pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til "Den Intellekтуaliserede Kristendom":

"I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro's Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kald else til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller da tidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dags bevidst oplevelse inde bærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formid dag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang

blev himlen mere lysende, ind til den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksiste rende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine mørbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansen ning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foretelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksiste rende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbedte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

Martinus foran hovedsymbolet med Livets Bog.
Året er 1955. Arbejdet med de vigtigste kosmiske
analyser i Det Tredie Testamente er fuldført

Martinus citater om sandhed

Vær absolut sand og ærlig i alle livets forhold.

KOSMOS 1933, nr. 3 side 4.

Kun den virkelige sandhed kan ikke opløses, smeltes eller forgå.

Bisættelse, kap. 116.

For dem er sandhedens afsløring og praktisering
det absolut eneste mentalt bestemmende i deres fremtræden,
ganske uafhængigt af hvilken lidelse, hån, spot og bagtalelse
fra den uvidende hob de så end måtte være genstand for.

Bisættelse, kap. 121.

Men sandhedens blottelse kan naturligvis
i mange tilfælde virke meget hårdt.

Bisættelse, kap. 145.

At modarbejde mig er at modarbejde sandheden.

Artikelsamling 1, stk. 8.25.

Men står der ikke skrevet, at man ikke blot
skal elske med ord og tunge, men i gerning og sandhed.
Artikelsamling 1, stk. 13.29.

Kun den absolute sandhed kan være lys.

Artikelsamling 1, stk. 14.4.

Over for kendsgerningen må og skal alt kapitulere.

Thi kendsgerningen er sandheden.

Og sandheden er vejen til livet.

Artikelsamling 1, stk. 14.21.

Naturen er Verdens eneste absolut sande Bibel.

Den er Livets Bog.

Logik, side 17, linje 5-6

Livsmodet

”Hvad skal der til for at få det rigtige livsmod og for at bevare det? Man må lære at elske sin næste som sig selv. Det giver livsmod, og det bevarer det. Den tankeart, der allermest underminerer livsmodet, er martyriet.”

Fra artiklen Livsmodet

Rigtig glædelig påske!

”Vi iler atter bort fra Vinterens Kulde og Mørke, frem mod Foraaret, frem mod den lyse Sommer med Sol, Blomster, skinnende Sør og grønne Skove. Men paa denne vor Vandring mod Lyset og Varmen er der noget, der standser os paa vor Vej, noget, der bringer os til at dvæle en liden Stund og rette Blikket Aarhunderder tilbage i Tiden.

Dette ”noget” er Vibrationerne fra en Kærlighedshandling, der for alle Tider blev Modellen for det jordiske Menneskes Omskabelse fra ”Dyr” til ”Menneske”, blev Anvisningen paa, hvorledes det fuldkomne Menneske i Kontakt med de højeste Kærlighedslove lever, dør og opstaar.”

Citat fra småbogen ”Påske”

MARTINUS

Det Tredie Testamente

LIVETS BOG I-VII

Bibelens fortsættelse og afslutning - Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvideneskab - Alkærighedens videnskab

www.livetsskole.info - www.dettredietestamente.info
www.thethirdtestament.info - www.das-dritte-testament.info